

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 142

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

23 Απριλίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 142/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 142/02

Υπόθεση C-64/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Associação Sindical dos Juizes Portugueses κατά Tribunal de Contas (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ — Ένδικα βοηθήματα ή μέσα — Αποτελεσματική δικαστική προστασία — Ανεξαρτησία των δικαστών — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Μείωση των αποδοχών στην εθνική δημόσια διοίκηση — Μέτρα δημοσιονομικής λιτότητας)

2

2018/C 142/03

Υπόθεση C-266/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: Western Sahara Campaign UK κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία αλιευτικής συμπράξεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου — Πρωτόκολλο σχετικά με τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων που προβλέπονται από τη συμφωνία — Πράξεις περί εγκρίσεως της συνάψεως της συμφωνίας και του πρωτοκόλλου — Κανονισμοί περί κατανομής μεταξύ των κρατών μελών των αλιευτικών δυνατοτήτων που καθορίζονται από το πρωτόκολλο — Αρμοδιότητα — Ερμηνεία — Κύρος υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 5, ΣΕΕ και του διεθνούς δικαίου — Δυνατότητα εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας και του πρωτοκόλλου στη Δυτική Σαχάρα και στα χωρικά της ύδατα)

3

EL

2018/C 142/04	Υπόθεση C-297/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) κατά Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2006/123/ΕΚ — Υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά — Εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας μόνον οι κτηνίατροι έχουν το δικαίωμα λιανικής πώλησεως και χρήσεως των βιολογικών προϊόντων κτηνιατρικής χρήσεως, των παρασιτοκτόνων προϊόντων καθώς και των κτηνιατρικών φαρμάκων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Απαίτηση το εταιρικό κεφάλαιο των εγκαταστάσεων μέσω των οποίων πραγματοποιείται η λιανική πώληση κτηνιατρικών φαρμάκων να ανήκει εξ ολοκλήρου σε κτηνιάτρους — Προστασία της δημόσιας υγείας — Αναλογικότητα)	4
2018/C 142/05	Υπόθεση C-301/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd [Αίτηση αναίρεσεως — Εμπορική πολιτική — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β' και γ' — Καθεστώς επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς — Έννοια της «μείζονος στρεβλώσεως, προερχόμενης από παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση — Φορολογικά πλεονεκτήματα]	4
2018/C 142/06	Υπόθεση C-307/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stanisław Pieńkowski κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie [Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Άρθρο 131 — Άρθρο 146, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Άρθρο 147 — Απαλλαγές κατά την εξαγωγή — Άρθρο 273 — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους που εξαρτά τη δυνατότητα απαλλαγής είτε από την πραγματοποίηση ορισμένου ελάχιστου κύκλου εργασιών είτε από τη σύναψη συμβάσεως με οικονομικό φορέα που δικαιούται να επιστρέφει τον ΦΠΑ στους ταξιδιώτες]	5
2018/C 142/07	Υπόθεση C-387/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos κατά Nidera BV [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Έκπτωση του φόρου εισροών — Άρθρο 183 — Επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου ΦΠΑ — Καθυστερημένη επιστροφή — Ποσό των τόκων υπερημερίας που οφείλονται κατ' εφαρμογή του εθνικού δικαίου — Μείωση του ποσού αυτού για λόγους ανεξάρτητους από τον υποκείμενο στον φόρο — Επιτρέπεται — Φορολογική ουδετερότητα — Ασφάλεια δικαίου]	6
2018/C 142/08	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-412/16 P και C-413/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 — Ice Mountain Ibiza, SL κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) [Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως των εικονιστικών σημάτων ocean beach club ibiza και ocean ibiza — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα OC ocean club και OC ocean club Ibiza — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως]	6
2018/C 142/09	Υπόθεση C-418/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — mobile. de GmbH, πρώην mobile.international GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Rezon OOD [Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Άρθρο 57, παράγραφοι 2 και 3 — Άρθρο 64 — Άρθρο 76, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνας 22, παράγραφος 2 — Κανόνας 40, παράγραφος 6 — Διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας — Αιτήσεις κηρύξεως της ακυρότητας στηριζόμενες σε προγενέστερο εθνικό σήμα — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Απόδειξη — Απόρριψη των αιτήσεων — Συνεκτίμηση εκ μέρους του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) νέων αποδεικτικών στοιχείων — Ακύρωση των αποφάσεων του τμήματος ακυρώσεων του EUIPO — Αναπομπή — Συνέπειες]	7
2018/C 142/10	Υπόθεση C-518/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «ZPT» AD κατά Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite [Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 1998/2006 — Άρθρο 35 ΣΛΕΕ — Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας υπό μορφή φορολογικής ελαφρύνσεως — Εθνική νομοθεσία η οποία αποκλείει από αυτήν τη φορολογική ελάφρυνση την επένδυση στην κατασκευή προϊόντων προοριζομένων για εξαγωγή]	7

2018/C 142/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-523/16 και C-536/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MA.T.I. SUD SpA κατά Centostazioni SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA κατά Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16) (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 51 — Τακτοποίηση των προσφορών — Οδηγία 2004/17/EK — Διευκρίνιση των προσφορών — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά από την καταβολή χρηματικής κυρώσεως την τακτοποίηση, εκ μέρους των προσφερόντων, των εγγράφων που πρέπει να προσκομισθούν — Αρχές που διέπουν τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων — Αρχή της ίσης μεταχείρισεως — Αρχή της αναλογικότητας)	8
2018/C 142/12	Υπόθεση C-558/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — στο πλαίσιο της δίκης Doris Margret Lisette Mahnkopf [Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 — Κληρονομική διαδοχή και ευρωπαϊκό κληρονομητήριο — Πεδίο εφαρμογής — Δυνατότητα αναγραφής της κληρονομικής μερίδας του επιζώντος συζύγου στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο]	9
2018/C 142/13	Υπόθεση C-577/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Οδηγία 2003/87/EK — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Παράρτημα I — Δραστηριότητες που υπόκεινται στο σύστημα εμπορίας — Παραγωγή πολυμερών — Χρήση θερμότητας που παρέχεται από τρίτη εγκατάσταση — Αίτηση δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής — Περίοδος 2013-2020)	9
2018/C 142/14	Υπόθεση C-672/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira (Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγή των πάσης φύσεως μισθώσεων ακινήτων — Δικαίωμα επιλογής προς όφελος των υποκειμένων στον φόρο — Εφαρμογή από τα κράτη μέλη — Έκπτωση του φόρου εισροών — Χρήση για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεων του υποκειμένου στον φόρο — Διακανονισμός της αρχικώς πραγματοποιηθείσας εκπτώσεως — Δεν επιτρέπεται)	10
2018/C 142/15	Υπόθεση C-3/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sporting Odds Limited κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Περιορισμοί — Τυχρά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Εκμετάλλευση ορισμένων μορφών τυχερών παιγνίων από το Δημόσιο — Αποκλειστικότητα — Σύστημα παραχωρήσεως για άλλες μορφές παιγνίων — Υποχρέωση για απόκτηση άδειας — Διοικητική κύρωση)	11
2018/C 142/16	Υπόθεση C-9/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — στο πλαίσιο της δίκης Maria Tirkkonen (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/EK — Διαδικασία διαγωνισμού για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων παροχής γεωργικών συμβουλευτικών υπηρεσιών — Υπαρξη δημόσιας συμβάσεως — Σύστημα αποκτήσεως υπηρεσιών που συνίσταται στην αποδοχή ως προμηθευτή κάθε οικονομικού φορέα που πληροί τις προϋποθέσεις που έχουν προκαθοριστεί — Σύστημα στο οποίο δεν μπορούν να ενταχθούν μεταγενέστερα άλλοι οικονομικοί φορείς)	12
2018/C 142/17	Υπόθεση C-46/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hubertus John κατά Freie Hansestadt Bremen (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου — Ρήτρα 5, σημείο 1 — Μέτρα για την αποτροπή της καταχρηστικής συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου — Οδηγία 2000/78/EK — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει τη μετάθεση της ημερομηνίας λήξεως της συμβάσεως εργασίας, η οποία είχε οριστεί στο γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησεως, για τον λόγο και μόνον ότι ο εργαζόμενος αποκτά δικαίωμα συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος)	13

2018/C 142/18	Υπόθεση C-76/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu κατά Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς τελωνειακούς δασμούς — Άρθρο 30 ΣΛΕΕ — Εσωτερικός φόρος — Άρθρο 110 ΣΛΕΕ — Φορολογική επιβάρυνση επί των εξαγόμενων πετρελαϊκών προϊόντων — Μη μετακύλιση της φορολογικής επιβαρύνσεως στον καταναλωτή — Καταβολή της φορολογικής επιβαρύνσεως από τον φορολογούμενο — Επιστροφή ποσών που κατέβαλε ο φορολογούμενος)	13
2018/C 142/19	Υπόθεση C-117/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Comune di Castelbellino κατά Regione Marche κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, και παραρτήματα I έως III — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Άδεια χορηγηθείσα για την εκτέλεση εργασιών εντός μιας μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από βιοαέριο χωρίς να έχει διεξαχθεί προκαταρκτικός έλεγχος περί της υποχρεώσεως διενέργειας εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Ακύρωση — Εκ των υστέρων τακτοποίηση της χορηγηθείσας αδείας βάσει νέων διατάξεων του εθνικού δικαίου χωρίς να έχει διεξαχθεί προκαταρκτικός έλεγχος περί της υποχρεώσεως διενέργειας εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων)	14
2018/C 142/20	Υπόθεση C-289/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tartu Maakohtus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Collect Inkasso OÜ κ.λπ. κατά Rain Aint κ.λπ. [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 — Ευρωπαϊκός εκτελεστικός τίτλος για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Προϋποθέσεις πιστοποιήσεως — Ελάχιστοι κανόνες που έχουν εφαρμογή επί των διαδικασιών σχετικά με τις μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Δικαιώματα του οφειλέτη — Έλλειψη μνείας της διευθύνσεως του οργάνου προς το οποίο είναι δυνατόν να προβληθεί η αμφισβήτηση της αξιώσεως ή ενώπιον του οποίου είναι δυνατόν να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της αποφάσεως]	15
2018/C 142/21	Υπόθεση C-119/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean κατά SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA, εκπροσωπούμενης από το Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Άρθρο 3, παράγραφος 1, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, και άρθρο 5 — Εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα των συμβατικών ρητρών — Δανειακή σύμβαση σε ξένο νόμισμα — Συναλλαγματικός κίνδυνος τον οποίο φέρει εξ ολοκλήρου ο καταναλωτής — Σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων — Κύριο αντικείμενο της δανειακής σύμβασης)	16
2018/C 142/22	Υπόθεση C-126/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ERSTE Bank Hungary Zrt κατά Orsolya Czákó (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Άρθρο 4, παράγραφος 2, άρθρο 5 και άρθρο 6, παράγραφος 1 — Ρήτρες με τις οποίες καθορίζεται το κύριο αντικείμενο της συμβάσεως — Σύμβαση δανείου συνομολογηθείσα σε ξένο νόμισμα — Εύρος της έννοιας «διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό» — Μερική ή ολική ακυρότητα της συμβάσεως)	17
2018/C 142/23	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-142/17 και C-143/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2018 [αιτήσεις του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manuela Maturi κ.λπ. κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma κατά Manuela Maturi κ.λπ. (C-142/17), Catia Passeri κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17) (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης — Οδηγία 2006/54/ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει την προσωρινή δυνατότητα για τους εργαζομένους στον χώρο του θεάματος που έχουν συμπληρώσει την ηλικία συνταξιοδότησεως να συνεχίσουν να εργάζονται μέχρι την ηλικία που προβλεπόταν προηγουμένως για τη θεμελίωση δικαιώματος συντάξεως και η οποία είχε οριστεί στα 47 έτη για τις γυναίκες και τα 52 έτη για τους άνδρες)	18
2018/C 142/24	Υπόθεση C-233/17 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — GX κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας — Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/248/13 — Απόφαση περί μη εγγραφής του αναιρεσιδόντος στον πίνακα επιτυχόντων)	18

2018/C 142/25	Υπόθεση C-336/17 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — HB κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «Ethics for Animals and Kids» — Προστασία των αδέσποτων ζώων — Ψυχολογικές επιπτώσεις στους ενήλικες και στα παιδιά — Άρνηση καταχώρισης της πρωτοβουλίας λόγω πρόδηλης έλλειψης αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επί του θέματος αυτού — Κανονισμός (ΕΕ) 211/2011 — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Άρθρο 4, παράγραφος 3]	19
2018/C 142/26	Υπόθεση C-529/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Σεπτεμβρίου 2017 η Isabel Martín Osete κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 29 Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-427/16, Martín Osete κατά EUIPO	19
2018/C 142/27	Υπόθεση C-693/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Δεκεμβρίου 2017 η BMB sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 3 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-695/15, BMB sp. z o.o. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	20
2018/C 142/28	Υπόθεση C-701/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Οκτωβρίου 2017 ο Vassil Monev Valkov κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2017, στην υπόθεση T-558/17, Valkov κατά Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας	21
2018/C 142/29	Υπόθεση C-7/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 3 Ιανουαρίου 2018 — Modesto Jardón Lama κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social	21
2018/C 142/30	Υπόθεση C-10/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιανουαρίου 2018 η Marine Harvest ASA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-704/14, Marine Harvest ASA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	22
2018/C 142/31	Υπόθεση C-13/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Ιανουαρίου 2018 — Sole-Mizo κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2018/C 142/32	Υπόθεση C-29/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 17 Ιανουαρίου 2018 — Cobra Servicios Auxiliares, S.A. κατά FOGASA, José David Sánchez Iglesias και Incatema, S.L.	24
2018/C 142/33	Υπόθεση C-30/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 17 Ιανουαρίου 2018 — Cobra Servicios Auxiliares, S.A. κατά José Ramón Fiuza Asorey και Incatema, S.L.	25
2018/C 142/34	Υπόθεση C-38/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Bari (Ιταλία) στις 19 Ιανουαρίου 2018 — Ποινική δίκη κατά Massimo Gambino και Shpetim Hyka	25
2018/C 142/35	Υπόθεση C-39/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-180/15, Icar plc κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	26
2018/C 142/36	Υπόθεση C-41/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Ιταλία) στις 22 Ιανουαρίου 2018 — Meca Srl κατά Comune di Napoli	27
2018/C 142/37	Υπόθεση C-44/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 24 Ιανουαρίου 2018 — Cobra Servicios Auxiliares S.A. κατά FOGASA, Jesús Valiño López και Incatema, S.L.	27
2018/C 142/38	Υπόθεση C-46/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 25 Ιανουαρίου 2018 — Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	28

2018/C 142/39	Υπόθεση C-47/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 26 Ιανουαρίου 2018 — Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad κατά Stephan Riel, ως διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της Alpine Bau GmbH	29
2018/C 142/40	Υπόθεση C-53/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 29 Ιανουαρίου 2018 — Antonio Pasquale Mastromartino κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	30
2018/C 142/41	Υπόθεση C-54/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Ιταλία) στις 29 Ιανουαρίου 2018 — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus κατά Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo	31
2018/C 142/42	Υπόθεση C-60/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tallinna Ringkonnakohtus (Εσθονία) στις 31 Ιανουαρίου 2018 — AS Tallinna Vesi κατά Keskkonnaamet	32
2018/C 142/43	Υπόθεση C-74/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 — A Ltd	32
2018/C 142/44	Υπόθεση C-89/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2018 — A κατά Udlændinge- og Integrationsministeriet	33
2018/C 142/45	Υπόθεση C-91/18: Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	34
2018/C 142/46	Υπόθεση C-102/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) στις 13 Φεβρουαρίου 2018 — Klaus Manuel Maria Brisch	35
2018/C 142/47	Υπόθεση C-116/18: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας	36
2018/C 142/48	Υπόθεση C-131/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 19 Φεβρουαρίου 2018 — Vanessa Gambietz κατά Erika Ziegler	36
2018/C 142/49	Υπόθεση C-144/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Φεβρουαρίου 2018 η River Kwai International Food Industry Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	37

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 142/50	Υποθέσεις T-45/13 RENV και T-587/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2018 — Rose Vision κατά Επιτροπής [Ρήτρα διαιτησίας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Συμφωνίες επιχορηγήγησης σχετικά με τα έργα FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM και SFERA — Προθεσμία κοινοποίησης της τελικής έκθεσης οικονομικού ελέγχου — Οικονομικοί έλεγχοι κατά τους οποίους διαπιστώνονται παρατυπίες στην υλοποίηση των έργων — Αναστολή πληρωμών — Απόρριψη των οικονομικών ελέγχων — Επιλεξιμότητα των δηλωθεισών δαπανών — Εξωσυμβατική ευθύνη — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Ζημία προκληθείσα από την καταχώριση στο σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης]	39
2018/C 142/51	Υπόθεση T-292/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Βακάκης και Συνεργάτες κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παραδεκτό — Καταστράτηγηση διαδικασίας — Σύγκρουση συμφερόντων — Υποχρέωση επιμέλειας — Απώλεια ευκαιρίας)	40
2018/C 142/52	Υπόθεση T-316/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Πολωνία κατά Επιτροπής [ΕΤΠΑ — Μη έγκριση χρηματοδοτικής συνδρομής για ένα μεγάλο έργο — Άρθρο 40, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Αιτιολόγηση της δημόσιας συνεισφοράς — Άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού 1083/2006 — Παρέλευση της προθεσμίας]	41

2018/C 142/53	Υπόθεση T-402/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Πολωνία κατά Επιτροπής [ΕΤΠΑ — Άρνηση επιβεβαιώσεως χρηματοδοτικής συνεισφοράς σε μεγάλο έργο — Άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Αξιολόγηση της συμβολής μεγάλου έργου στην επίτευξη των σκοπών του επιχειρησιακού προγράμματος — Άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού 1083/2006 — Υπέρβαση προθεσμίας]	41
2018/C 142/54	Υπόθεση T-85/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Shoe Branding Europe κατά EUIPO — adidas (Αποτύπωση δύο παράλληλων ριγών επί υποδήματος) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο συνίσταται σε δύο παράλληλες ρίγες επί υποδήματος — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά τρεις παράλληλες ρίγες επί υποδήματος — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	42
2018/C 142/55	Υπόθεση T-140/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου (Νομοθεσία περί καταβολής των εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών — Αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα — Βάρος αποδείξεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά — Ίση μεταχείριση)	42
2018/C 142/56	Υπόθεση T-438/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Altunis κατά EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα CIPRIANI — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HOTEL CIPRIANI — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001)]	43
2018/C 142/57	Υπόθεση T-462/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2018 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΕ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Στρεμματικές ενισχύσεις — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Πορτογαλία — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Άρθρο 41, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 — Αναλογικότητα]	44
2018/C 142/58	Υπόθεση T-624/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Gollnisch κατά Κοινοβουλίου (Νομοθεσία περί καταβολής των εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών — Αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα — Αρχή electa una via — Δικαιώματα άμυνας — Βάρος αποδείξεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Πολιτικά δικαιώματα — Ίση μεταχείριση — Κατάχρηση εξουσίας — Ανεξαρτησία των βουλευτών — Πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά — Αναλογικότητα)	44
2018/C 142/59	Υπόθεση T-629/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Shoe Branding Europe κατά EUIPO — adidas (Αποτύπωση δύο παράλληλων ριγών επί υποδήματος) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο συνίσταται σε δύο παράλληλες ρίγες επί υποδήματος — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά τρεις παράλληλες ρίγες επί υποδήματος — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	45
2018/C 142/60	Υπόθεση T-665/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2018 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO (€\$) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης €\$ — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001) — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001)»	46
2018/C 142/61	Υπόθεση T-764/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Paulini κατά ΕΚΤ (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Αποδοχές — Διαδικασία ετήσιας αναθεώρησης των μισθών και δώρων — Νομιμότητα των κατευθυντήριων γραμμών — Μέθοδος υπολογισμού — Συνεκτίμηση των αδειών λόγω ασθένειας — Συνεκτίμηση των δραστηριοτήτων εκπροσώπου του προσωπικού — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)	46

2018/C 142/62	Υπόθεση T-843/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — dm-drogerie markt κατά EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Foto Paradies — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	47
2018/C 142/63	Υπόθεση T-855/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Fertisac κατά ECHA (REACH — Τέλος που οφείλεται για την καταχώριση ουσίας — Μείωση που χορηγείται στις ΜΜΕ — Επαλήθευση από τον ECHA της δήλωσης σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης — Απόφαση με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση — Σύσταση 2003/361/ΕΚ — Υπέρβαση των δημοσιονομικών ανωτάτων ορίων — Έννοια της «συνδεδεμένης επιχείρησης»)	48
2018/C 142/64	Υπόθεση T-6/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Equivalenza Manufactory κατά EUIPO — ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BLACK LABEL BY EQUIVALENZA — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα LABELL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	48
2018/C 142/65	Υπόθεση T-103/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2018 — Recordati Orphan Drugs κατά EUIPO — Laboratorios Normon (NORMOSANG) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης NORMOSANG — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα NORMON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Κανόνας 19, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, και κανόνας 20, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, και άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 7, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430]»	49
2018/C 142/66	Υπόθεση T-159/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2018 — Claro Sol Cleaning κατά EUIPO — Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Claro Sol Facility Services desde 1972 — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα SOL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	50
2018/C 142/67	Υπόθεση T-230/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Rstudio κατά EUIPO — Embarcadero Technologies (RSTUDIO) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση της οποίας η προστασία έχει επεκταθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα RSTUDIO — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ER/STUDIO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001)}	50
2018/C 142/68	Υπόθεση T-35/18: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2018 — La Marchesiana κατά EUIPO — Marchesi Angelo (MARCHESI)	51
2018/C 142/69	Υπόθεση T-41/18: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2018 — Autoridad Portuaria de Vigo κατά Επιτροπής	52
2018/C 142/70	Υπόθεση T-64/18: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Alfamicro κατά Επιτροπής	52
2018/C 142/71	Υπόθεση T-81/18: Προσφυγή-αγωγή της 9ης Φεβρουαρίου 2018 — Barata κατά Κοινοβουλίου	53
2018/C 142/72	Υπόθεση T-93/18: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2018 — International Skating Union κατά Επιτροπής	55
2018/C 142/73	Υπόθεση T-95/18: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Φεβρουαρίου 2018 — Gollnisch κατά Κοινοβουλίου	55
2018/C 142/74	Υπόθεση T-104/18: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — Fundación Tecnalia Research & Innovation κατά REA	57

2018/C 142/75	Υπόθεση T-106/18: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Laverana κατά EUIPO — Agroecopark (VERA GREEN)	58
2018/C 142/76	Υπόθεση T-117/18: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)	58
2018/C 142/77	Υπόθεση T-118/18: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)	59
2018/C 142/78	Υπόθεση T-119/18: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)	60
2018/C 142/79	Υπόθεση T-120/18: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)	61
2018/C 142/80	Υπόθεση T-121/18: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)	62
2018/C 142/81	Υπόθεση T-122/18: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2018 — Lidl Stiftung κατά EUIPO — Shimano Europe (PRO)	63
2018/C 142/82	Υπόθεση T-123/18: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2018 — Bayer Intellectual Property κατά EUIPO (αναπαράσταση καρδιάς)	64
2018/C 142/83	Υπόθεση T-126/18: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2018 — Van Haren Schoenen κατά Επιτροπής .	65
2018/C 142/84	Υπόθεση T-127/18: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Cortina και FLA Europe κατά Επιτροπής	66
2018/C 142/85	Υπόθεση T-133/18: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — IQ Group Holdings Berhad κατά EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs)	66
2018/C 142/86	Υπόθεση T-134/18: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2018 — Monster Energy κατά EUIPO — Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)	67
2018/C 142/87	Υπόθεση T-139/18: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2018 — Avio κατά Επιτροπής	68
2018/C 142/88	Υπόθεση T-157/18: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Caprice Schuhproduktion κατά Επιτροπής	69

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2018/C 142/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 134 της 16.4.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 123 της 9.4.2018

EE C 112 της 26.3.2018

EE C 104 της 19.3.2018

EE C 94 της 12.3.2018

EE C 83 της 5.3.2018

EE C 72 της 26.2.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Associação Sindical dos Juizes Portugueses κατά Tribunal de Contas

(Υπόθεση C-64/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ — Ένδικα βοηθήματα ή μέσα — Αποτελεσματική δικαστική προστασία — Ανεξαρτησία των δικαστών — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Μείωση των αποδοχών στην εθνική δημόσια διοίκηση — Μέτρα δημοσιονομικής λιτότητας)

(2018/C 142/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Associação Sindical dos Juizes Portugueses

κατά

Tribunal de Contas

Διατακτικό

Το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ έχει την έννοια ότι η αρχή της ανεξαρτησίας των δικαστών δεν αντιτίθεται στην εφαρμογή, στα μέλη του Tribunal de Contas (Ελεγκτικού Συνεδρίου, Πορτογαλία), γενικών μέτρων μείωσης των αποδοχών, όπως είναι τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης, τα οποία υπαγορεύονται από επιταγές περί εξάλειψης υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος και συνδέονται με πρόγραμμα χρηματοοικονομικής συνδρομής εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 2.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: Western Sahara Campaign UK κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Υπόθεση C-266/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία αλιευτικής συμπράξεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου — Πρωτόκολλο σχετικά με τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων που προβλέπονται από τη συμφωνία — Πράξεις περί εγκρίσεως της συνάψεως της συμφωνίας και του πρωτοκόλλου — Κανονισμοί περί κατανομής μεταξύ των κρατών μελών των αλιευτικών δυνατοτήτων που καθορίζονται από το πρωτόκολλο — Αρμοδιότητα — Ερμηνεία — Κύρος υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 5, ΣΕΕ και του διεθνούς δικαίου — Δυνατότητα εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας και του πρωτοκόλλου στη Δυτική Σαχάρα και στα χωρικά της ύδατα)

(2018/C 142/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: Western Sahara Campaign UK

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food

παρισταμένης της:

Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader),

Διατακτικό

Δεδομένου ότι ούτε η Συμφωνία Συμπράξεως στον τομέα της αλιείας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου ούτε το Πρωτόκολλο μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου σχετικά με τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπονται στη Συμφωνία αλιευτικής συμπράξεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου έχουν εφαρμογή στα χωρικά ύδατα της Δυτικής Σαχάρας, από την εξέταση του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 764/2006 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2006, σχετικά με τη σύνταξη της συμφωνίας αυτής, της αποφάσεως 2013/785/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2013, για τη σύνταξη του πρωτοκόλλου αυτού, και του κανονισμού (ΕΕ) 1270/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων βάσει του εν λόγω πρωτοκόλλου, υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 5, ΣΕΕ.

⁽¹⁾ EE C 260 της 18.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) κατά Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

(Υπόθεση C-297/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2006/123/EK — Υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά — Εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας μόνον οι κτηνίατροι έχουν το δικαίωμα λιανικής πώλησεως και χρήσεως των βιολογικών προϊόντων κτηνιατρικής χρήσεως, των παρασιτοκτόνων προϊόντων καθώς και των κτηνιατρικών φαρμάκων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Απαίτηση το εταιρικό κεφάλαιο των εγκαταστάσεων μέσω των οποίων πραγματοποιείται η λιανική πώληση κτηνιατρικών φαρμάκων να ανήκει εξ ολοκλήρου σε κτηνιάτρους — Προστασία της δημόσιας υγείας — Αναλογικότητα)

(2018/C 142/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)

κατά

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 15 της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία αναγνωρίζει στους κτηνιάτρους το αποκλειστικό δικαίωμα λιανικής πώλησεως και χρήσεως των βιολογικών προϊόντων κτηνιατρικής χρήσεως, των παρασιτοκτόνων προϊόντων για ειδικές χρήσεις και των κτηνιατρικών φαρμάκων.
- 2) Το άρθρο 15 της οδηγίας 2006/123 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιβάλλει την υποχρέωση το εταιρικό κεφάλαιο των εγκαταστάσεων μέσω των οποίων πραγματοποιείται η λιανική πώληση κτηνιατρικών φαρμάκων να ανήκει εξ ολοκλήρου σε έναν ή περισσότερους κτηνιάτρους.

⁽¹⁾ EE C 314 της 29.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

(Υπόθεση C-301/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσεως — Εμπορική πολιτική — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ' — Καθεστώς επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς — Έννοια της «μειζονος στρεβλώσεως, προερχόμενης από παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση — Φορολογικά πλεονεκτήματα]

(2018/C 142/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και T. Maxian Rusche)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (εκπρόσωποι: Y. Melin, avocat, και B. Ακριτίδης, δικηγόρος)

Παραμβαίνουσα υπέρ της αναρεσεύουσας: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH, (εκπρόσωποι: A. Bochon, avocat, και R. MacLean, solicitor)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Μαρτίου 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings κατά Επιτροπής (T-586/14, EU:T:2016:154).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 270 της 25.07.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stanisław Pieńkowski κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

(Υπόθεση C-307/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2006/112/EK — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Άρθρο 131 — Άρθρο 146, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Άρθρο 147 — Απαλλαγές κατά την εξαγωγή — Άρθρο 273 — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους που εξαρτά τη δυνατότητα απαλλαγής είτε από την πραγματοποίηση ορισμένου ελάχιστου κύκλου εργασιών είτε από τη σύναψη συμβάσεως με οικονομικό φορέα που δικαιούται να επιστρέφει τον ΦΠΑ στους ταξιδιώτες]

(2018/C 142/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stanisław Pieńkowski

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Διατακτικό

Το άρθρο 131, το άρθρο 146, παράγραφος 1, στοιχείο β', καθώς και τα άρθρα 147 και 273 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία, στο πλαίσιο παραδόσεως προς εξαγωγή αγαθών που μεταφέρονται από ταξιδιώτες στις προσωπικές τους αποσκευές, ο υποκείμενος στον φόρο πωλητής πρέπει να έχει πραγματοποιήσει ορισμένο ελάχιστο κύκλο εργασιών κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος ή να έχει συμβληθεί με οικονομικό φορέα που δικαιούται να επιστρέφει τον φόρο προστιθέμενης αξίας στους ταξιδιώτες, όταν το γεγονός και μόνον ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές έχει ως αποτέλεσμα να στερείται ο υποκείμενος στον φόρο πωλητής οριστικά την απαλλαγή της παραδόσεως.

(¹) EE C 335 της 12.09.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos κατά Nidera BV

(Υπόθεση C-387/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Έκπτωση του φόρου εισροών — Άρθρο 183 — Επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου ΦΠΑ — Καθυστερημένη επιστροφή — Ποσό των τόκων υπερημερίας που οφείλονται κατ' εφαρμογή του εθνικού δικαίου — Μείωση του ποσού αυτού για λόγους ανεξάρτητους από τον υποκείμενο στον φόρο — Επιτρέπεται — Φορολογική ουδετερότητα — Ασφάλεια δικαίου]

(2018/C 142/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

κατά

Nidera BV

παρισταμένης της: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Διατακτικό

Το άρθρο 183 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, έχει την έννοια ότι απαγορεύει τη μείωση του ποσού των τόκων που οφείλονται κανονικά κατ' εφαρμογή του εθνικού δικαίου επί του μη εμπροθέσμως επιστραφέντος πιστωτικού υπολοίπου φόρου προστιθέμενης αξίας, για λόγους συνδεόμενους με περιστάσεις μη καταλογιστέες στον υποκείμενο στον φόρο, όπως είναι το μέγεθος του ποσού των τόκων αυτών σε σχέση με το ποσό του πιστωτικού υπολοίπου φόρου προστιθέμενης αξίας, η διάρκεια και τα αίτια της μη επιστροφής, καθώς και οι ζημιές που πράγματι υπέστη ο υποκείμενος στον φόρο.

⁽¹⁾ EE C 343 της 19.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 — Ice Mountain Ibiza, SL κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-412/16 P και C-413/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως των εικονιστικών σημάτων ocean beach club ibiza και ocean ibiza — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα OC ocean club και OC ocean club Ibiza — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως]

(2018/C 142/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ice Mountain Ibiza, SL (εκπρόσωποι: J. L. Gracia Albero και F. Miazetto, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: S. Palmero Cabezas και Δ. Μπότης)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις ανατρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ice Mountain Ibiza SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 46 της 13.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — mobile.de GmbH, πρώην mobile.international GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Rezon OOD

(Υπόθεση C-418/16 P) (¹)

[Αίτηση ανατρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Άρθρο 57, παράγραφοι 2 και 3 — Άρθρο 64 — Άρθρο 76, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνας 22, παράγραφος 2 — Κανόνας 40, παράγραφος 6 — Διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας — Αιτήσεις κηρύξεως της ακυρότητας στηριζόμενες σε προγενέστερο εθνικό σήμα — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Απόδειξη — Απόρριψη των αιτήσεων — Συνεκτίμηση εκ μέρους του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) νέων αποδεικτικών στοιχείων — Ακύρωση των αποφάσεων του τμήματος ακυρώσεων του EUIPO — Αναπομπή — Συνέπειες]

(2018/C 142/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: mobile.de GmbH, πρώην mobile.international GmbH (εκπρόσωπος: T. Lührig, Rechtsanwalt),

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: M. Fischer), Rezon OOD (εκπρόσωπος: P. Kanchev, advokat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ανατρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη mobile.de GmbH στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Rezon OOD.

(¹) EE C 419 της 14.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «ZPT» AD κατά Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-518/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 1998/2006 — Άρθρο 35 ΣΛΕΕ — Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας υπό μορφή φορολογικής ελαφρύνσεως — Εθνική νομοθεσία η οποία αποκλείει από αυτήν τη φορολογική ελάφρυνση την επένδυση στην κατασκευή προϊόντων προοριζομένων για εξαγωγή]

(2018/C 142/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«ZPT» AD

κατά

Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση του τρίτου σκέλους του τρίτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1998/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για την εφαρμογή των άρθρων [107 και 108 ΣΛΕΕ] στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 1998/2006 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε διατάξεις του εθνικού δικαίου, όπως είναι οι επίμαχες στην κύρια δίκη, οι οποίες αποκλείουν από το ευεργέτημα της φορολογικής ελαφρύνσεως η οποία συνιστά ενίσχυση ήσσονος σημασίας τις επενδύσεις σε στοιχεία του ενεργητικού που χρησιμοποιούνται για δραστηριότητες συνδεδεμένες με τις εξαγωγές.

(¹) EE C 462 της 12.12.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MA.T.I. SUD SpA κατά Centostazioni SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA κατά Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-523/16 και C-536/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 51 — Τακτοποίηση των προσφορών — Οδηγία 2004/17/ΕΚ — Διευκρίνιση των προσφορών — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά από την καταβολή χρηματικής κυρώσεως την τακτοποίηση, εκ μέρους των προσφερόντων, των εγγράφων που πρέπει να προσκομισθούν — Αρχές που διέπουν τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων — Αρχή της ίσης μεταχείρισεως — Αρχή της αναλογικότητας)

(2018/C 142/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MA.T.I. SUD SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA (C-536/16)

παρισταμένης της: China Taiping Insurance Co. Ltd (C-523/16)

κατά

Centostazioni SpA (C-523/16), Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως το άρθρο 51 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, οι αρχές που διέπουν τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων, στις οποίες περιλαμβάνονται οι αρχές της ίσης μεταχείρισεως και της διαφάνειας που διαλαμβάνονται στο άρθρο 10 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, και στο άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18, καθώς και η αρχή της αναλογικότητας έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται, κατ' αρχήν, σε εθνική ρύθμιση η οποία θεσπίζει μηχανισμό συνδρομής στην κατάρτιση του φακέλου, κατ' εφαρμογήν του οποίου η αναθέτουσα αρχή μπορεί, στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημόσιας συμβάσεως, να καλέσει τους προσφέροντες των οποίων η προσφορά ενέχει ουσιώδεις παρατυπίες, κατά την έννοια της λόγω κανονιστικής ρυθμίσεως, να τακτοποιήσουν την προσφορά τους, υπό τον όρο της καταβολής χρηματικής κυρώσεως, εφόσον το ύψος της κυρώσεως αυτής παραμένει σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει.

Αντιθέτως, οι ίδιες αυτές διατάξεις και αρχές έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση που θεσπίζει μηχανισμό συνδρομής στην κατάρτιση του φακέλου, κατ' εφαρμογήν του οποίου η αναθέτουσα αρχή μπορεί να απαιτήσει από τον προσφέροντα, έναντι καταβολής από αυτόν χρηματικής κυρώσεως, να θεραπεύσει την έλλειψη εγγράφου η οποία, κατά τους ρητούς όρους των εγγράφων της προσκλήσεως υποβολής προσφορών, συνεπάγεται υποχρεωτικώς τον αποκλεισμό του, ή να εξαλείψει παρατυπίες που επηρεάζουν την προσφορά του κατά τέτοιον τρόπο ώστε οι διενεργούμενες διορθώσεις ή τροποποιήσεις να προσομοιάζουν με υποβολή νέας προσφοράς.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — στο πλαίσιο της δίκης Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Υπόθεση C-558/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 — Κληρονομική διαδοχή και ευρωπαϊκό κληρονομητήριο — Πεδίο εφαρμογής — Δυνατότητα αναγραφής της κληρονομικής μερίδας του επιζώντος συζύγου στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο]

(2018/C 142/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Doris Margret Lisette Mahnkopf

παρισταμένου του: Sven Mahnkopf

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του διατάξει του εθνικού δικαίου, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι κατά τον θάνατο ενός εκ των συζύγων χωρεί κατ' αποκοπή κατανομή των αποκτημάτων με προσαύξηση της κληρονομικής μερίδας του επιζώντος συζύγου.

(¹) EE C 30 της 30.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-577/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Παράρτημα I — Δραστηριότητες που υπόκεινται στο σύστημα εμπορίας — Παραγωγή πολυμερών — Χρήση θερμότητας που παρέχεται από τρίτη εγκατάσταση — Αίτηση δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής — Περίοδος 2013-2020)

(2018/C 142/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια εγκατάσταση παραγωγής πολυμερών και ιδίως του πολυμερούς πολυκαρβονικού, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προμηθεύεται την αναγκαία για την παραγωγή αυτή θερμότητα από τρίτη εγκατάσταση, δεν εμπίπτει στο θεσπισθέν από την οδηγία αυτή σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, εφόσον δεν παράγει άμεσες εκπομπές CO₂.

(¹) EE C 63 της 27.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-672/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγή των πάσης φύσεως μισθώσεων ακινήτων — Δικαίωμα επιλογής προς όφελος των υποκειμένων στον φόρο — Εφαρμογή από τα κράτη μέλη — Έκπτωση του φόρου εισροών — Χρήση για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεων του υποκειμένου στον φόρο — Διακανονισμός της αρχικώς πραγματοποιηθείσας εκπτώσεως — Δεν επιτρέπεται)

(2018/C 142/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Τα άρθρα 167, 168, 184, 185 και 187 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει τον διακανονισμό του αρχικώς εκπεσθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας για τον λόγο ότι ένα ακίνητο, για το οποίο ασκήθηκε το δικαίωμα επιλογής της φορολογήσεως, θεωρείται ότι δεν μπορεί πλέον να χρησιμοποιηθεί από τον υποκείμενο στον φόρο για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεών του, όταν το ακίνητο έχει παραμείνει κενό για χρονικό διάστημα άνω των δύο ετών, ακόμη και αν αποδεικνύεται ότι ο υποκείμενος στον φόρο αναζητούσε μισθωτή κατά το διάστημα αυτό.

(¹) EE C 86 της 20.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósága (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sporting Odds Limited κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Υπόθεση C-3/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Περιορισμοί — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Εκμετάλλευση ορισμένων μορφών τυχερών παιγνίων από το Δημόσιο — Αποκλειστικότητα — Σύστημα παραχωρήσεως για άλλες μορφές παιγνίων — Υποχρέωση για απόκτηση άδειας — Διοικητική κύρωση)

(2018/C 142/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sporting Odds Limited

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, καταρχήν, σε διττό σύστημα οργάνωσης της αγοράς τυχερών παιγνίων στο πλαίσιο του οποίου ορισμένα είδη τυχερών παιγνίων εμπίπτουν στο σύστημα κρατικού μονοπωλίου, ενώ άλλα εμπίπτουν στο σύστημα παραχωρήσεων και αδειοδοτήσεων για τη διοργάνωση τυχερών παιγνίων, εφόσον το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι η ρύθμιση η οποία περιορίζει την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών επιδιώκει πράγματι, κατά τρόπο συνεπή και συστηματικό, τους σκοπούς τους οποίους επικαλείται το οικείο κράτος μέλος.
- 2) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας άδεια για τη διοργάνωση διαδικτυακών τυχερών παιγνίων χορηγείται αποκλειστικώς στους επιχειρηματικούς φορείς εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων οι οποίοι έχουν συνάψει σύμβαση παραχωρήσεως για την εκμετάλλευση καζίνο με φυσική εγκατάσταση εντός της εθνικής επικράτειας, στον βαθμό που η ρύθμιση αυτή δεν αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών και υπάρχουν μέτρα λιγότερο περιοριστικά για την επίτευξη των σκοπών αυτών.
- 3) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία θεσπίζει σύστημα παραχωρήσεων και αδειοδοτήσεων για τη διοργάνωση διαδικτυακών τυχερών παιγνίων, καθόσον αυτή περιλαμβάνει κανόνες εισάγοντες δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος των επιχειρηματικών φορέων οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη ή προβλέπει κανόνες οι οποίοι δεν εισάγουν μεν δυσμενείς διακρίσεις, πλην όμως εφαρμόζονται κατά τρόπο αδιαφανή ή υλοποιούνται στην πράξη με τρόπο τέτοιοι ώστε κωλύουν ή δυσχεραίνουν την υποψηφιότητα ορισμένων διαγωνιζομένων οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη.
- 4) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία δεν προβλέπει την αυτεπάγγελτη εξέταση της αναλογικότητας των μέτρων που περιορίζουν την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, υπό την έννοια του άρθρου 56 ΣΛΕΕ, και μεταθέτει το βάρος αποδείξεως στους διαδίκους.
- 5) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, έχει την έννοια ότι εναπόκειται στο κράτος μέλος το οποίο εφήρμοσε περιοριστική ρύθμιση να προσκομίσει στοιχεία προς απόδειξη της υπάρξεως σκοπών ικανών να δικαιολογήσουν την παρακώλυση της ασκήσεως θεμελιώδους ελευθερίας την οποία εγγυάται η Συνθήκη ΛΕΕ και τη συμφωνία της εν λόγω παρακώλυσεως προς την αρχή της αναλογικότητας, ελλείψει δε τούτου τα εθνικά δικαστήρια πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αντλήσουν όλες τις συνέπειες που απορρέουν από την έλλειψη αυτή.

- 6) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν μπορεί να διαπιστωθεί ότι κράτος μέλος δεν εκπλήρωσε την υποχρέωσή του να δικαιολογήσει περιοριστικό μέτρο διότι δεν παρέσχε εκτίμηση των επιπτώσεων του εν λόγω μέτρου κατά τον χρόνο θεσπίσεώς του με την εθνική νομοθεσία ή κατά τον χρόνο εξετάσεως του μέτρου από το εθνικό δικαστήριο.
- 7) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην επιβολή κυρώσεως, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, λόγω παραβάσεως της εθνικής νομοθεσίας η οποία θεσπίζει καθεστώς παραχωρήσεων και αδειοδοτήσεων για τη διοργάνωση τυχρών παιγνίων, στην περίπτωση που η εθνική νομοθεσία αποδεικνύεται ότι αντιβαίνει στο ανωτέρω άρθρο.

(¹) EE C 112 της 10.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — στο πλαίσιο της δίκης Maria Tirkkonen

(Υπόθεση C-9/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/EK — Διαδικασία διαγωνισμού για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων παροχής γεωργικών συμβουλευτικών υπηρεσιών — Έγερση δημόσιας συμβάσεως — Σύστημα αποκτήσεως υπηρεσιών που συνίσταται στην αποδοχή ως προμηθευτή κάθε οικονομικού φορέα που πληροί τις προϋποθέσεις που έχουν προκαθοριστεί — Σύστημα στο οποίο δεν μπορούν να ενταχθούν μεταγενέστερα άλλοι οικονομικοί φορείς)

(2018/C 142/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maria Tirkkonen

παρισταμένου του: Maaseutuvirasto

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι δεν συνιστά δημόσια σύμβαση, κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, με το οποίο δημόσιος φορέας κάνει δεκτούς όλους τους οικονομικούς φορείς που πληρούν τις απαιτήσεις καταλληλότητας του διαγωνισμού και επιτυγχάνουν στις εξετάσεις που προβλέπονται από τον διαγωνισμό αυτό, έστω και αν δεν μπορεί να γίνει δεκτός κανένας νέος οικονομικός φορέας κατά την περιορισμένη διάρκεια ισχύος του εν λόγω συστήματος.

(¹) EE C 86 της 20.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hubertus John κατά Freie Hansestadt Bremen

(Υπόθεση C-46/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου — Ρήτρα 5, σημείο 1 — Μέτρα για την αποτροπή της καταχρηστικής συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου — Οδηγία 2000/78/EK — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει τη μετάθεση της ημερομηνίας λήξεως της συμβάσεως εργασίας, η οποία είχε οριστεί στο γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησεως, για τον λόγο και μόνον ότι ο εργαζόμενος αποκτά δικαίωμα συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος)

(2018/C 142/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Bremen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hubertus John

κατά

Freie Hansestadt Bremen

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία εξαρτά τη μετάθεση της ημερομηνίας παύσεως της δραστηριότητας των εργαζομένων που έχουν συμπληρώσει την προβλεπόμενη από τον νόμο ηλικία συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος από τη συναίνεση του εργοδότη η οποία δίδεται για ορισμένο χρόνο.
- 2) Η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία παρέχει στους συμβαλλομένους σε σύμβαση εργασίας τη δυνατότητα να μεταθέσουν, με κοινή συμφωνία, ενόσω διαρκεί η σχέση εργασίας, χωρίς χρονικό περιορισμό ή άλλη προϋπόθεση και, ενδεχομένως, για περισσότερες από μία φορές, τη συμφωνηθείσα ημερομηνία λύσεως η οποία συνδέεται με τη συμπλήρωση του γενικού ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως, για τον λόγο και μόνον ότι ο εργαζόμενος, με τη συμπλήρωση του γενικού ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως, δικαιούται σύνταξη γήρατος.

⁽¹⁾ EE C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu κατά Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

(Υπόθεση C-76/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς τελωνειακούς δασμούς — Άρθρο 30 ΣΛΕΕ — Εσωτερικός φόρος — Άρθρο 110 ΣΛΕΕ — Φορολογική επιβάρυνση επί των εξαγόμενων πετρελαϊκών προϊόντων — Μη μετακύλιση της φορολογικής επιβαρύνσεως στον καταναλωτή — Καταβολή της φορολογικής επιβαρύνσεως από τον φορολογούμενο — Επιστροφή ποσών που κατέβαλε ο φορολογούμενος)

(2018/C 142/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu

κατά

Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης, ειδικότερα δε το άρθρο 30 ΣΛΕΕ, έχει την έννοια ότι ο φορολογούμενος ο οποίος πράγματι κατέβαλε αντίθετη προς το άρθρο αυτό φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος μπορεί να ζητήσει την επιστροφή των καταβληθέντων προς τούτο ποσών, ακόμη και στην περίπτωση που ο μηχανισμός καταβολής της φορολογικής επιβαρύνσεως σχεδιάστηκε στην εθνική νομοθεσία κατά τρόπον ώστε η επιβάρυνση αυτή να μετακυλιεται στον καταναλωτή.

(¹) EE C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Comune di Castellsellino κατά Regione Marche κ.λπ.

(Υπόθεση C-117/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, και παραρτήματα I έως III — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Άδεια χορηγηθείσα για την εκτέλεση εργασιών εντός μιας μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από βιοαέριο χωρίς να έχει διεξαχθεί προκαταρκτικός έλεγχος περί της υποχρεώσεως διενέργειας εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Ακύρωση — Εκ των υστέρων τακτοποίηση της χορηγηθείσας αδείας βάσει νέων διατάξεων του εθνικού δικαίου χωρίς να έχει διεξαχθεί προκαταρκτικός έλεγχος περί της υποχρεώσεως διενέργειας εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων)

(2018/C 142/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Comune di Castellsellino

κατά

Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia — P.F. Rete Elettrica Regionale, Provincia di Ancona

παρισταμένης της:

Società Agricola 4 C S.S.

Διατακτικό

Σε περίπτωση κατά την οποία ένα σχέδιο έργου περί αυξήσεως της ισχύος μιας μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, δεν έχει υποβληθεί σε προκαταρκτικό έλεγχο περί της υποχρεώσεως διενέργειας εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων κατ' εφαρμογήν εθνικών διατάξεων που μεταγενεστέρως κρίθηκαν ασύμβατες, ως προς το σημείο αυτό, με την οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, το δίκαιο της Ένωσης επιβάλλει στα κράτη μέλη την άρση των παράνομων συνεπειών της παραβάσεως αυτής και δεν αντιτίθεται στην υποβολή της εν λόγω μονάδας, μετά την υλοποίηση του ως άνω σχεδίου έργου, σε νέα διαδικασία ελέγχου εκ μέρους των αρμοδίων αρχών προς τον σκοπό της εξακριβώσεως του κατά πόσον η εν λόγω μονάδα πληροί τις απαιτήσεις της οδηγίας αυτής και, ενδεχομένως, προς τον σκοπό της υποβολής της σε εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, υπό την προϋπόθεση ότι οι εθνικοί κανόνες που επιτρέπουν την τακτοποίηση αυτή δεν παρέχουν στους ενδιαφερομένους την ευκαιρία να παρακάμψουν τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης ή να αποφύγουν να τους εφαρμόσουν. Επιβάλλεται, επίσης, να λαμβάνονται υπόψη οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις που επήλθαν από τον χρόνο της υλοποιήσεως του σχεδίου έργου. Οι εν λόγω αρχές δύναται να θεωρήσουν, βάσει των εθνικών διατάξεων που ισχύουν κατά την ημερομηνία κατά την οποία καλούνται να αποφασίσουν επ' αυτού, ότι μια τέτοια εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων δεν είναι επιβεβλημένη, κατά το μέτρο που οι διατάξεις αυτές είναι συμβατές με την ως άνω οδηγία.

(¹) EE C 221 της 10.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tartu Maakohtus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Collect Inkasso OÜ κ.λπ. κατά Rain Aint κ.λπ.

(Υπόθεση C-289/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 — Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Προϋποθέσεις πιστοποιήσεως — Ελάχιστοι κανόνες που έχουν εφαρμογή επί των διαδικασιών σχετικά με τις μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Δικαιώματα του οφειλέτη — Έλλειψη μνείας της διευθύνσεως του οργάνου προς το οποίο είναι δυνατόν να προβληθεί η αμφισβήτηση της αξιώσεως ή ενώπιον του οποίου είναι δυνατόν να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της αποφάσεως]

(2018/C 142/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tartu Maakohtus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS

κατά

Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

Διατακτικό

Το άρθρο 17, στοιχείο α', και το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να πιστοποιηθεί ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος μια δικαστική απόφαση η οποία έχει εκδοθεί χωρίς ο οφειλέτης να έχει ενημερωθεί για τη διεύθυνση του δικαστηρίου στο οποίο θα απευθυνθεί, ενώπιον του οποίου θα εμφανισθεί ή, ενδεχομένως, ενώπιον του οποίου είναι δυνατόν να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της εν λόγω αποφάσεως.

(¹) EE C 249 της 31.7.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean κατά SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA, εκπροσωπούμενης από το Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA

(Υπόθεση C-119/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Άρθρο 3, παράγραφος 1, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, και άρθρο 5 — Εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα των συμβατικών ρητρών — Δανειακή σύμβαση σε ξένο νόμισμα — Συναλλαγματικός κίνδυνος τον οποίο φέρει εξ ολοκλήρου ο καταναλωτής — Σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων — Κύριο αντικείμενο της δανειακής σύμβασης)

(2018/C 142/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Sibiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean

κατά

SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA, εκπροσωπούμενης από το Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι ο όρος «κύριο αντικείμενο της συμβάσεως» της διατάξεως αυτής καλύπτει ρήτρα όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία περιλαμβάνεται σε δανειακή σύμβαση που έχει συνομολογηθεί σε ξένο νόμισμα μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, χωρίς να έχει αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως, και σύμφωνα με την οποία το δάνειο πρέπει να εξοφληθεί στο ίδιο νόμισμα με εκείνο στο οποίο συνομολογήθηκε, εφόσον με τη ρήτρα αυτή καθορίζεται μια ουσιώδης παροχή που χαρακτηρίζει την εν λόγω σύμβαση.
- 2) Τα άρθρα 3 έως 5 της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι η ρήτρα δανειακής σύμβασης όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη μετακύλιση του συναλλαγματικού κίνδυνου εξ ολοκλήρου στον οφειλέτη και δεν έχει καταρτιστεί κατά τρόπο διαφανή, με συνέπεια ο οφειλέτης να μην είναι σε θέση να αξιολογήσει βάσει σαφών κριτηρίων τις οικονομικές συνέπειες της σύμβασής αυτής, μπορεί να θεωρηθεί καταχρηστική από το εθνικό δικαστήριο κατά την εξέταση της ρήτρας αυτής, εφόσον διαπιστωθεί ότι, κατ' αντίθεση προς την αρχή της καλής πίστωσης, η εν λόγω ρήτρα επιφέρει σε βάρος του καταναλωτή σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που υπέχουν οι συμβαλλόμενοι από τη σύμβαση. Συναφώς, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης και, ιδίως, την πείρα και τις γνώσεις του επαγγελματία όσον αφορά τις πιθανές μεταβολές των επιτοκίων και τους εγγενείς κινδύνους της συνομολογήσεως δανείου σε ξένο νόμισμα, να αξιολογήσει, πρώτον, την ενδεχόμενη μη συμμόρφωση με την απαίτηση περί καλής πίστης και, δεύτερον, την ύπαρξη ενδεχόμενης σημαντικής ανισορροπίας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13.

⁽¹⁾ EE C 178 της 6.6.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ERSTE Bank Hungary Zrt κατά Orsolya Czakó

(Υπόθεση C-126/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Άρθρο 4, παράγραφος 2, άρθρο 5 και άρθρο 6, παράγραφος 1 — Ρήτρες με τις οποίες καθορίζεται το κύριο αντικείμενο της σύμβασης — Σύμβαση δανείου συνομολογηθείσα σε ξένο νόμισμα — Εύρος της έννοιας «διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό» — Μερική ή ολική ακυρότητα της σύμβασης)

(2018/C 142/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ERSTE Bank Hungary Zrt

κατά

Orsolya Czakó

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 5 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι πληρούν την απαίτηση σύμφωνα με την οποία οι συμβατικές ρήτρες πρέπει να είναι διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό, κατά τις ως άνω διατάξεις, οι ρήτρες σύμβασης δανείου που συνάπτεται μεταξύ καταναλωτή και τραπεζικού ιδρύματος, σε κράτος μέλος, όταν το χρηματικό ποσό που θα τεθεί στη διάθεση του καταναλωτή αυτού, εκφραζόμενο σε ξένο νόμισμα ως λογιστικό νόμισμα, καθοριζόμενο σε σχέση με το νόμισμα στο οποίο θα γίνει η καταβολή, δηλώνεται σαφώς. Στο μέτρο που ο καθορισμός του ποσού αυτού εξαρτάται από την ισχύουσα συναλλαγματική ισοτιμία κατά την ημερομηνία εκταμιεύσεως του δανείου, η εν λόγω απαίτηση επιβάλλει να είναι διαφανείς οι μέθοδοι υπολογισμού του πραγματικού ποσού του δανείου καθώς και η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία, ώστε ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και ενημερωμένος, να δύναται να αξιολογήσει βάσει σαφών και κατανοητών κριτηρίων τις οικονομικές συνέπειες που συνεπάγεται η εν λόγω σύμβαση για τον ίδιο, στις οποίες περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, το συνολικό κόστος του δανεισμού του.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρητρών δανειακής σύμβασης που συνάπτεται μεταξύ καταναλωτή και τραπεζικού ιδρύματος, όπως είναι οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης ρήτρες, η διάταξη αυτή δεν αποκλείει την κήρυξη από το εθνικό δικαστήριο της ακυρότητας της σύμβασης στο σύνολό της, αν αυτή δεν μπορεί να εξακολουθήσει να υφίσταται μετά την κατάργηση των εν λόγω ρητρών.

⁽¹⁾ EE C 221 της 10.7.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2018 [αιτήσεις του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manuela Maturi κ.λπ. κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma κατά Manuela Maturi κ.λπ. (C-142/17), Catia Passeri κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-142/17 και C-143/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης — Οδηγία 2006/54/EK — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει την προσωρινή δυνατότητα για τους εργαζομένους στον χώρο του θεάματος που έχουν συμπληρώσει την ηλικία συνταξιοδότησεως να συνεχίσουν να εργάζονται μέχρι την ηλικία που προβλεπόταν προηγουμένως για τη θεμελίωση δικαιώματος συντάξεως και η οποία είχε οριστεί στα 47 έτη για τις γυναίκες και τα 52 έτη για τους άνδρες)

(2018/C 142/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-142/17), Catia Passeri (C-143/17)

κατά

Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Luca Troiano, Mauro Murri (C-142/17), Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

Διατακτικό

Το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, έχει την έννοια ότι εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 7, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 64/2010, της 3ης Απριλίου 2010, που κυρώθηκε με τον νόμο 100 της 29ης Ιουνίου 2010, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών των κυρίων δικών, δυνάμει της οποίας οι εργαζόμενοι που απασχολούνται ως χορευτές, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει την ηλικία συνταξιοδότησεως που ορίζεται από την εν λόγω ρύθμιση στα 45 έτη τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άνδρες, έχουν την ευχέρεια να ασκήσουν, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου δύο ετών, μια επιλογή που τους επιτρέπει να συνεχίσουν την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας έως τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας που προβλεπόταν από την προϊσχύσασα νομοθεσία και το οποίο είχε καθοριστεί στα 47 έτη για τις γυναίκες και τα 52 έτη για τους άνδρες, συνιστά άμεση διάκριση λόγω φύλου, απαγορευόμενη από την εν λόγω οδηγία.

⁽¹⁾ EE C 249 της 31.7.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — GX κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-233/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας — Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/248/13 — Απόφαση περί μη εγγραφής του αναιρεσείοντος στον πίνακα επιτυχόντων)

(2018/C 142/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: GX (εκπρόσωπος: G.-M. Enache, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και P. Mihaylova)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.
- 2) Ο GX φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 221 της 10.7.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — HB κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-336/17 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «Ethics for Animals and Kids» — Προστασία των αδέσποτων ζώων — Ψυχολογικές επιπτώσεις στους ενήλικες και στα παιδιά — Άρνηση καταχώρισης της πρωτοβουλίας λόγω πρόδηλης έλλειψης αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επί του θέματος αυτού — Κανονισμός (ΕΕ) 211/2011 — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Άρθρο 4, παράγραφος 3]

(2018/C 142/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: HB, Robert Coates Smith, Hans Joachim Richter, Carmen Arsene, Magdalena Anna Kuropatwinska, Χρήστος Γιαπάνης, Nathalie Louise Klinge (εκπρόσωπος: P. Brockmann, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: H. Krämer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.
- 2) Η HB, ο Robert Coates Smith, ο Hans Joachim Richter, η Carmen Arsene, η Magdalena Anna Kuropatwinska, ο Χρήστος Γιαπάνης και η Nathalie Louise Klinge, αφενός, καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αφετέρου, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 283 της 28.8.2017.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Σεπτεμβρίου 2017 η Isabel Martín Osete κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 29 Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-427/16, Martín Osete κατά EUIPO

(Υπόθεση C-529/17 P)

(2018/C 142/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Isabel Martín Osete (εκπρόσωπος: V. Wellens, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 22ας Φεβρουαρίου 2018 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Δεκεμβρίου 2017 η BMB sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 3 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-695/15, BMB sp. z o.o. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-693/17 P)

(2018/C 142/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: BMB sp. z o.o. (εκπρόσωπος: K. Czubkowski, radca prawny)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ferrero SpA

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-695/15 που επιδόθηκε στην αναιρεσείουσα στις 11 Οκτωβρίου 2017· και
- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 1150/2012-3·

Επικουρικώς, ζητεί από το Δικαστήριο να ανατρέψει την απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, εφόσον η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση από το Δικαστήριο.

Σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ζητεί επίσης από το Δικαστήριο:

- να καταδικάσει τη Ferrero SpA και το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας· και
- να καταδικάσει τη Ferrero SpA και το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου· και
- να καταδικάσει τη Ferrero SpA στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO σχετικά με την απόφαση του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα ⁽¹⁾ εξαιτίας πλάνης περί το δίκαιο και πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως στις οποίες υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας:

- i. ότι η γραφική παράσταση του προγενέστερου σήματος περιλαμβάνεται στο επίμαχο σχέδιο·
- ii. ότι το προγενέστερο σήμα και το επίμαχο σχέδιο παρουσιάζουν έντονη ομοιότητα· και
- iii. ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του επίμαχου σχεδίου.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα σε σχέση με τις γενικές αρχές της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, εξαιτίας πλάνης περί το δίκαιο και πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως στις οποίες υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η αναφορά του τμήματος προσφυγών στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽²⁾ στη σκέψη 33 της αποφάσεώς του συνιστά καθαρά τυπικό ελάττωμα το οποίο δεν άσκησε καθοριστική επιρροή στην επίλυση της διαφοράς, και ότι δεν είναι αναγκαίο να ληφθεί υπόψη εθνική νομολογία περί της διεθνούς καταχωρήσεως για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ 2002, L 3, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Οκτωβρίου 2017 ο Vassil Monev Valkov κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2017, στην υπόθεση T-558/17, Valkov κατά Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

(Υπόθεση C-701/17 P)

(2018/C 142/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Vassil Monev Valkov (εκπρόσωπος: K. Mladenova, адвокат)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

Με διάταξη της 22ας Φεβρουαρίου 2018 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 3 Ιανουαρίου 2018 — Modesto Jardón Lama κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(Υπόθεση C-7/18)

(2018/C 142/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Modesto Jardón Lama

Εφεσίβλητοι: Instituto Nacional de la Seguridad Social και Tesorería General de la Seguridad Social

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 48 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία σύμφωνα με την οποία για τη χορήγηση πρόωρης συντάξεως γήρατος το ποσό της καταβλητέας συντάξεως πρέπει να υπερβαίνει το ποσό της κατώτατης συντάξεως που δικαιούται ο ενδιαφερόμενος σύμφωνα με την εν λόγω εθνική νομοθεσία, όταν η «καταβλητέα σύνταξη» έχει την έννοια του πραγματικού ποσού συντάξεως που καταβάλλεται μόνο από το αρμόδιο κράτος μέλος (εν προκειμένω την Ισπανία), χωρίς να συνυπολογίζεται το πραγματικό ποσό συντάξεως που ενδεχομένως καταβάλλεται στο πλαίσιο διαφορετικής παροχής της αυτής φύσεως από άλλο ή άλλα κράτη μέλη;

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιανουαρίου 2018 η Marine Harvest ASA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-704/14, Marine Harvest ASA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Marine Harvest ASA (εκπρόσωπος: R. Subiotto, QC)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2014 ή να ακυρώσει τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην ανααιρεσείουσα βάσει της απόφασης αυτής ή να μειώσει σε σημαντικό βαθμό τα πρόστιμα αυτά,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας τόσο για την κατ' αναίρεση δίκη όσο και για τη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- εφόσον κριθεί απαραίτητο, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να αποφανθεί σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου,
- να λάβει όποιο μέτρο κρίνει το Δικαστήριο πρόσφορο.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της ανατρέσεώς της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους

1. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι δεν εφάρμοσε εν προκειμένω το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 ⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός περί συγκεντρώσεων).
 - α. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την ερμηνεία της όρου «ενιαία συγκέντρωση», κυρίως διότι δεν δέχθηκε ότι την αιτιολογική σκέψη 20 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων ως βάση για την ερμηνεία της πρόθεσης του νομοθέτη της Ένωσης να αντιμετωπίζονται ως ενιαία συγκέντρωση οι πράξεις που «συνδέονται υπό όρους».
 - β. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την ερμηνεία της ratio του άρθρου 7, παράγραφος 2, του του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.
2. Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι επέβαλε δύο πρόστιμα για την ίδια συμπεριφορά.
 - α. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου παραβιάζει την αρχή *ne bis in idem*, καθώς επιβάλλει στη Marine Harvest διττό πρόστιμο για την απόκτηση του ποσοστού της συμμετοχής του J. Malek., το οποίο ανερχόταν σε 48,5 %: πρόστιμο 10 εκατομμυρίων ευρώ βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού περί συγκεντρώσεων για πραγματοποίηση της συγκέντρωσης πριν την κοινοποίηση (παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων) και επιπλέον πρόστιμο 10 εκατομμυρίων ευρώ βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού περί συγκεντρώσεων για πραγματοποίηση της συγκέντρωσης πριν την έγκριση (παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων).

β. Περαιτέρω, η απόφαση παραβιάζει την αρχή του συμψηφισμού, διότι η πρώτη ποινή δεν ελήφθη υπόψη κατά τον προσδιορισμό της δεύτερης.

γ. Έτι περαιτέρω, η απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, διότι δεν εφαρμόστηκε η αρχή της συρροής των παραβάσεων: η παράβαση της υποχρέωσης κοινοποίησης που απορρέει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, αποτελεί ειδικότερη παράβαση και, συνεπώς, απορροφάται από τη γενικότερη παράβαση της υποχρέωσης της αναστολής, η οποία απορρέει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ουγγαρία) στις 8 Ιανουαρίου 2018 — Sole-Mizo κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Υπόθεση C-13/18)

(2018/C 142/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sole-Mizo Zrt.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς την οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹) (στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ) (και ιδίως προς το άρθρο της 183), καθώς και προς τις αρχές της αποτελεσματικότητας, του άμεσου αποτελέσματος και της ισοδυναμίας η πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας, κατά την εξέταση των διατάξεων σχετικά με τους τόκους υπερημερίας, θεωρείται ότι η εθνική φορολογική αρχή δεν έχει ενεργήσει παρανόμως (δια παραλείψεως), ήτοι δεν έχει περιέλθει σε κατάσταση υπερημερίας ως προς μη ανακτήσιμο φόρο προστιθέμενης αξίας (στο εξής: ΦΠΑ) [...] ο οποίος αντιστοιχεί σε αγορές εκ μέρους των υποκείμενων στον φόρο που δεν έχουν εξοφληθεί— για τον λόγο ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως από την εθνική φορολογική αρχή, ήταν σε ισχύ εθνική κανονιστική ρύθμιση που αντέβαινε στο δίκαιο της Ένωσης, ενώ το Δικαστήριο απεφάνθη μεταγενεστέρως ότι η προβλεπόμενη σε αυτήν προϋπόθεση δεν ήταν συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης;
- 2) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς την οδηγία περί ΦΠΑ (και ιδίως προς το άρθρο 183), καθώς και προς τις αρχές της ισοδυναμίας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας η πρακτική κράτους μέλους που διακρίνει, κατά την εξέταση των διατάξεων περί των τόκων υπερημερίας, μεταξύ του εάν η εθνική φορολογική αρχή παρέλειψε, συμμορφούμενη προς τις σχετικές εθνικές διατάξεις οι οποίες κατά τα λοιπά αντέκλειντο στο δίκαιο της Ένωσης, να επιστρέψει τον φόρο και του εάν, αντιθέτως, παρέλειψε να επιστρέψει τον εν λόγω φόρο παραβιάζοντας τις σχετικές εθνικές διατάξεις, ενώ επίσης προβλέπει, όσον αφορά το ποσό των δεδουλευμένων τόκων επί του ΦΠΑ, για την επιστροφή του οποίου δεν παρεχόταν δυνατότητα αξιώσεως εντός εύλογης προθεσμίας συνεπεία εθνικής ρυθμίσεως που κρίθηκε από το Δικαστήριο αντίθετη με το δίκαιο της Ένωσης, δύο χωριστές περιόδους, κατά τρόπον ώστε,

— κατά την πρώτη περίοδο, οι υποκείμενοι στον φόρο να δικαιούνται μόνον την είσπραξη τόκων υπερημερίας που αντιστοιχούν στο βασικό επιτόκιο της κεντρικής τράπεζας, λαμβανομένου υπόψη ότι, δεδομένου ότι η ουγγρική νομοθετική ρύθμιση που αντέβαινε στο δίκαιο της Ένωσης ήταν ακόμα σε ισχύ, οι ουγγρικές φορολογικές αρχές δεν ενήργησαν παρανόμως αρνούμενες να εγκρίνουν, εντός εύλογης προθεσμίας, την επιστροφή του ΦΠΑ που αναγραφόταν στα τιμολόγια, ενώ

— κατά τη δεύτερη περίοδο θεσπίζεται υποχρέωση καταβολής τόκου με βάση το διπλάσιο του βασικού επιτοκίου της κεντρικής τράπεζας –το οποίο εφαρμόζεται εξάλλου στις περιπτώσεις υπερημερίας στο πλαίσιο της έννομης τάξεως του οικείου κράτους μέλους– αποκλειστικά όσον αφορά την καθυστερημένη πληρωμή των τόκων υπερημερίας που αντιστοιχούν στην πρώτη περίοδο;

- 3) Έχει το άρθρο 183 της οδηγίας περί ΦΠΑ την έννοια ότι αντίκειται στην αρχή της ισοδυναμίας η πρακτική κράτους μέλους με βάση την οποία η φορολογική αρχή καταβάλλει τόκους που αντιστοιχούν στο βασικό επιτόκιο (απλό) της κεντρικής τράπεζας, όσον αφορά τον μη επιστραφέντα ΦΠΑ, μόνον σε περίπτωση παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης, ενώ καταβάλλει τόκους που αντιστοιχούν στο διπλάσιο του βασικού επιτοκίου της κεντρικής τράπεζας εάν σημειώθηκε παράβαση του εθνικού δικαίου;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 17 Ιανουαρίου 2018 — Cobra Servicios Auxiliares, S.A. κατά FOGASA, José David Sánchez Iglesias και Incatema, S.L.

(Υπόθεση C-29/18)

(2018/C 142/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Εφεσίβλητοι: FOGASA, José David Sánchez Iglesias και Incatema, S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70 ⁽¹⁾, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, υπό τις ίδιες συνθήκες (δηλαδή καταγγελία της συμβάσεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας με πρωτοβουλία της τελευταίας), προβλέπει μικρότερη αποζημίωση για την καταγγελία σύμβασης έργου ή παροχής υπηρεσιών ορισμένου χρόνου, της οποίας η διάρκεια αντιστοιχεί σε εκείνη της προμνησθείσας συμβάσεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας, σε σχέση με την καταβαλλόμενη αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεων αορίστου χρόνου συγκρίσιμων εργαζομένων, στο πλαίσιο ομαδικής απολύσεως που δικαιολογείται από σχετιζόμενους με την παραγωγή λόγους οι οποίοι προκύπτουν από τη λύση της προμνησθείσας συμβάσεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει να θεωρηθεί ότι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ εργαζομένων ορισμένου χρόνου και συγκρίσιμων εργαζομένων αορίστου χρόνου ως προς την αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης, η οποία οφείλεται μεν στον ίδιο πραγματικό λόγο, πλην όμως στηρίζεται σε διαφορετική νόμιμη αιτία, συνιστά δυσμενή διάκριση που απαγορεύεται βάσει του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παραβιάζει επομένως τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, κατά τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη, οι οποίες συγκαταλέγονται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 17 Ιανουαρίου 2018 — Cobra Servicios Auxiliares, S.A. κατά José Ramón Fiuza Asorey και Incatema, S.L.

(Υπόθεση C-30/18)

(2018/C 142/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Εφεσίβλητοι: José Ramón Fiuza Asorey και Incatema, S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70 ⁽¹⁾, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, υπό τις ίδιες συνθήκες (δηλαδή καταγγελία της συμβάσεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας με πρωτοβουλία της τελευταίας), προβλέπει μικρότερη αποζημίωση για την καταγγελία σύμβασης έργου ή παροχής υπηρεσιών ορισμένου χρόνου, της οποίας η διάρκεια αντιστοιχεί σε εκείνη της προμνησθείσας συμβάσεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας, σε σχέση με την καταβαλλόμενη αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεων αορίστου χρόνου συγκρίσιμων εργαζομένων, στο πλαίσιο ομαδικής απολύσεως που δικαιολογείται από σχετιζόμενους με την παραγωγή λόγους οι οποίοι προκύπτουν από τη λύση της προμνησθείσας συμβάσεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει να θεωρηθεί ότι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ εργαζομένων ορισμένου χρόνου και συγκρίσιμων εργαζομένων αορίστου χρόνου ως προς την αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης, η οποία οφείλεται μεν στον ίδιο πραγματικό λόγο, πλην όμως στηρίζεται σε διαφορετική νόμιμη αιτία, συνιστά δυσμενή διάκριση που απαγορεύεται βάσει του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παραβιάζει επομένως τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, κατά τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη, οι οποίες συγκαταλέγονται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Bari (Ιταλία) στις 19 Ιανουαρίου 2018 — Ποινική δίκη κατά Massimo Gambino και Shpetim Hyka

(Υπόθεση C-38/18)

(2018/C 142/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει τα άρθρα 16, 18 και 20, στοιχείο β', της οδηγίας 2012/29/ΕΕ⁽¹⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι εμποδίζουν την εκ νέου εξέταση του θύματος ενώπιον νέου δικαστή, όταν ένας εκ των διαδικών, κατά τα άρθρα 511, παράγραφος 2, του κώδικα ποινικής δικονομίας και 525, παράγραφος 2, του κώδικα ποινικής δικονομίας (όπως ερμηνεύονται από πάγια σχετική νομολογία), αρνείται να συναινέσει στην ανάγνωση των προηγούμενων καταθέσεων του θύματος που πραγματοποιήθηκαν, σύμφωνα με την αρχή της εκατέρωθεν ακρόασεως, ενώπιον διαφορετικού δικαστή στην ίδια δίκη;

(¹) Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλασιού 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 315, σ. 57).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-180/15, Icap plc κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου, V. Bottka, M. Farley, B. Mongin)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (ICAP)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (σκέψεις 281-299 και διατακτικό), στο μέτρο που με αυτή ακυρώνονται τα πρόστιμα του άρθρου 2 της προσβληθείσας απόφασής της·
- να απορρίψει τον πέμπτο και τον έκτο λόγο που προέβαλε η ICAP με την προσφυγή της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, οι οποίοι αφορούσαν τα πρόστιμα, και να επιβάλει τα προσήκοντα πρόστιμα στην ICAP, κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του·
- να καταδικάσει την ICAP στο σύνολο των δικαστικών εξόδων και να προσαρμόσει τα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης απόφασης βάσει της έκβασης της παρούσας αιτήσεως αναίρεσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή με την αίτηση αναίρεσεως προβάλλει τον ακόλουθο μοναδικό λόγο αναίρεσεως:

Υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο στην απόφαση T-180/15 Icap plc κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:T:2017:795, εφάρμοσε εσφαλμένα τη νομολογία του Δικαστηρίου για την αιτιολογία που πρέπει να έχουν οι αποφάσεις με τις οποίες επιβάλλονται πρόστιμα. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου διαφοροποιείται από τη βασική απόφαση ως προς το ζήτημα αυτό, που εκδόθηκε στην υπόθεση C-194/14 P, AC Treuhand κατά Επιτροπής, EU:C:2015:717, σκέψεις 66-68, και επιβάλλει στην Επιτροπή αυστηρότερη υποχρέωση, απαιτώντας λεπτομερέστερη αιτιολόγηση της μεθοδολογίας που εφαρμόζει κατά τον υπολογισμό των προστίμων για παραβάσεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, ειδικά σε περίπτωση εφαρμογής του σημείου 37 των Κατευθυντήριων Γραμμών. Με την αίτηση αναίρεσεως η Επιτροπή επιδιώκει τη διόρθωση των σοβαρών νομικών σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, τα οποία θεωρεί ότι αν δεν διορθωθούν θα πλήξουν σοβαρά την ικανότητά της να επιβάλλει επαρκή πρόστιμα που θα μπορούν να λειτουργούν αποτρεπτικά. Για να επιτυγχάνεται ο σκοπός αυτός απαιτείται να ερμηνεύεται ορθά η υποχρέωση αιτιολόγησης, με τρόπο σύμφωνο προς τις απαιτήσεις της νομολογίας που υπομνήσθηκαν στην απόφαση C-194/14 P, AC Treuhand, σκέψη 68. Τυχόν αυστηρότερη υποχρέωση αιτιολόγησης των προστίμων, η οποία θα εκτεινόταν και τις εσωτερικές συζητήσεις και τους υπολογισμούς ενδιάμεσων σταδίων, θα έθιγε τη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής κατά τον καθορισμό των προστίμων, η οποία ισχύει και στις περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή στηρίζεται στο σημείο 37 των Κατευθυντήριων Γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων. Σκοπός του σημείου αυτού ήταν ακριβώς να δίνεται η δυνατότητα στην Επιτροπή να αποκλίνει από τις Κατευθυντήριες Γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων σε ιδιάζουσες περιπτώσεις, όπως όταν επιβάλλει πρόστιμα σε όσους διευκολύνουν μια παράβαση. Όπως έχουν αναγνωρίσει τα δικαστήρια της Ένωσης, πρέπει να διατηρηθεί η εξουσία εκτίμησης και η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής κατά τον καθορισμό των κατάλληλων προστίμων.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Ιταλία) στις 22 Ιανουαρίου 2018 — Meca Srl κατά Comune di Napoli

(Υπόθεση C-41/18)

(2018/C 142/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Meca Srl

Καθού: Comune di Napoli

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως οι κατά το δίκαιο της Ένωσης αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου που διατυπώνονται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και οι αρχές που απορρέουν από αυτές, όπως οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, της αναλογικότητας και της αποτελεσματικότητας που διατυπώνονται στην οδηγία 2014/24/ΕΕ⁽¹⁾, καθώς και το άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχεία γ' και ζ', της οδηγίας αυτής, εμποδίζουν την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας, όπως η ιταλική ρύθμιση που απορρέει από το άρθρο 80, παράγραφος 5, στοιχείο c, του decreto legislativo 50/2016, κατά την οποία η ενώπιον δικαστηρίου αμφισβήτηση σοβαρών πλημμελειών που επιδείχθηκαν κατά την εκτέλεση προηγούμενης δημόσιας συμβάσεως, οι οποίες οδήγησαν στην πρόωρη λύση της σύμβασεως αυτής, εμποδίζει την αναθέτουσα αρχή να προβεί σε οποιαδήποτε αξιολόγηση σχετικά με την αξιοπιστία του διαγωνιζόμενου μέχρι τη με αμετάκλητη απόφαση περάτωση της πολιτικής δίκης, και χωρίς ο τελευταίος να έχει αποδείξει τη λήψη μέτρων αυτοκάθαρσης για τη θεραπεία των πλημμελειών και την αποφυγή της επαναλήψεώς τους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 24 Ιανουαρίου 2018 — Cobra Servicios Auxiliares S.A. κατά FOGASA, Jesús Valiño López και Incatema, S.L.

(Υπόθεση C-44/18)

(2018/C 142/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Εφεσίβλητοι: FOGASA, Jesús Valiño López και Incatema, S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70⁽¹⁾, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, υπό τις ίδιες συνθήκες (δηλαδή καταγγελία της σύμβασεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας με πρωτοβουλία της τελευταίας), προβλέπει μικρότερη αποζημίωση για την καταγγελία σύμβασης έργου ή παροχής υπηρεσιών ορισμένου χρόνου, της οποίας η διάρκεια αντιστοιχεί σε εκείνη της προμνησθείσας σύμβασεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας, σε σχέση με την καταβαλλόμενη αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεων αορίστου χρόνου συγκρίσιμων εργαζομένων, στο πλαίσιο ομαδικής απολύσεως που δικαιολογείται από σχετιζόμενους με την παραγωγή λόγους οι οποίοι προκύπτουν από τη λύση της προμνησθείσας σύμβασεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει να θεωρηθεί ότι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ εργαζομένων ορισμένου χρόνου και συγκρίσιμων εργαζομένων αορίστου χρόνου ως προς την αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης, η οποία οφείλεται μεν στον ίδιο πραγματικό λόγο, πλην όμως στηρίζεται σε διαφορετική νόμιμη αιτία, συνιστά δυσμενή διάκριση που απαγορεύεται βάσει του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παραβιάζει επομένως τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, κατά τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη, οι οποίες συγκαταλέγονται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης;

(¹) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 25 Ιανουαρίου 2018 — Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Υπόθεση C-46/18)

(2018/C 142/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Αναιρεσίβλητες: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δικαίωμα της Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αντίθεση νομοθετικής διατάξεως κράτους μέλους με το άρθρο 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 (¹) έχει ως συνέπεια την ανυπαρξία της υποχρέωσης των παραγωγών να καταβάλλουν τη συμπληρωματική εισφορά όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται από τον εν λόγω κανονισμό;
- 2) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δικαίωμα της Ένωσης, και συγκεκριμένα η γενική αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εμπιστοσύνη των προσώπων που έχουν τηρήσει υποχρέωση προβλεπόμενη από κράτος μέλος και που έχουν ωφεληθεί από τις συνέπειες οι οποίες συνδέονται με την τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης δεν μπορεί να προστατευθεί όταν η υποχρέωση αυτή αποδεικνύεται αντίθετη προς το δικαίωμα της Ένωσης;
- 3) Αντιτίθενται, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001 (²) και η κατά το δικαίωμα της Ένωσης έννοια της «κατηγορίας προτεραιότητας» σε διάταξη κράτους μέλους, όπως το άρθρο 2, παράγραφος 3, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 157/2004 που εκδόθηκε από την Ιταλική Δημοκρατία, η οποία προβλέπει διαφορετικούς τρόπους επιστροφής της συμπληρωματικής εισφοράς που καταλογίστηκε καθ' υπέρβαση, διακρίνοντας, όσον αφορά τα χρονοδιαγράμματα και τους τρόπους επιστροφής, μεταξύ των παραγωγών που πίστευσαν ότι δεσμεύονται από εθνική διάταξη η οποία αποδείχθηκε ότι αντιβαίνει στο δικαίωμα της Ένωσης και των παραγωγών που δεν τήρησαν την εν λόγω υποχρέωση;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1392/2001 της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 187, σ. 19).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 26 Ιανουαρίου 2018 — Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad κατά Stephan Riel, ως διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της Alpine Bau GmbH

(Υπόθεση C-47/18)

(2018/C 142/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Εναγόμενος: Stephan Riel, ως διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της Alpine Bau GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερώτημα 1:

Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (κανονισμός 1215/2012) ⁽¹⁾ την έννοια ότι η «Prüfungsklage» του αυστριακού δικαίου [αγωγή με την οποία ζητείται η αναγνώριση αμφισβητούμενης απαιτήσεως για τους σκοπούς της διαδικασίας αφερεγγυότητας] αφορά την αφερεγγυότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1215/2012 και, συνεπώς, εξαιρείται από το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού;

Ερώτημα 2α (μόνο σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1):

Εφαρμόζεται το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (κανονισμός 1215/2012) κατ' αναλογία σε παρεπόμενες αγωγές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000;

Ερώτημα 2β (μόνο σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1 ή καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2α):

Έχει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (κανονισμός 1215/2012) την έννοια ότι εκκρεμεί αγωγή με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ιδίων διαδικών, όταν ένας πιστωτής –η ενάγουσα– που ανήγγειλε, στην αυστριακή κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας και στην πολωνική δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, την ίδια (κατ' ουσίαν) απαίτηση, η οποία αμφισβητήθηκε (κατά το μεγαλύτερο μέρος) από τους αντίστοιχους διαχειριστές αφερεγγυότητας, ασκεί αγωγές, πρώτα στην Πολωνία κατά του εκεί διαχειριστή της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας και στη συνέχεια στην Αυστρία κατά του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας –του εναγομένου–, με αίτημα την αναγνώριση απαιτήσεων ορισμένου ύψους κατά του αφερέγγυου;

Ερώτημα 3α:

Έχει το άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (κανονισμός 1346/2000) ⁽²⁾ την έννοια ότι πληρούνται η επιταγή περί γνωστοποίησης «το[υ] είδο[υ]ς της απαιτήσεως, τη[ς] ημερομηνία[ς] της γένεσής της [και] το[υ] ύψο[υ]ς της», όταν –όπως εν προκειμένω– ο πιστωτής που εδρεύει σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος ενάρξεως της διαδικασίας –η ενάγουσα–, κατά την αναγγελία των απαιτήσεων του στην κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας,

- α) περιγράφει την απαίτηση απλώς αναφέροντας ποσό συγκεκριμένου ύψους, χωρίς ωστόσο να αναφέρει την ημερομηνία γενέσεως της απαίτησεως (για παράδειγμα ως «απαίτηση της εταιρίας JSV Slawomir Kubica, ως υπεργολάβου, για την εκτέλεση οδικών έργων»);
- β) δεν αναφέρει, με την αναγγελία αυτή καθεαυτή, την ημερομηνία γενέσεως της απαίτησεως, ωστόσο η ημερομηνία αυτή μπορεί να συναχθεί από τα επισυναπτόμενα στην αναγγελία έγγραφα (για παράδειγμα βάσει της ημερομηνίας που μνημονεύεται στο προσκομιζόμενο τιμολόγιο);

Ερώτημα 3β:

Έχει το άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (κανονισμός 1346/2000) την έννοια ότι η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει την εφαρμογή εθνικών διατάξεων ευνοϊκότερων, κατά περίπτωση, για τον αναγγέλλοντα απαίτηση πιστωτή που έχει την έδρα του σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος ενάρξεως της διαδικασίας –σχετικών, για παράδειγμα, με την επιταγή περί γνωστοποιήσεως της ημερομηνίας γενέσεως της απαίτησεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, L 160, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 29 Ιανουαρίου 2018 — Antonio Pasquale Mastromartino κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Υπόθεση C-53/18)

(2018/C 142/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Antonio Pasquale Mastromartino

Καθής: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει, και από ποίων απόψεων, ο έχων την ιδιότητα του συνδεδεμένου εκπροσώπου (tied agent) στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 ⁽¹⁾;
- 2) Αντιβαίνει στην προσηκούσα εφαρμογή της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, και ειδικότερα στα άρθρα της 8, 23 και 51, καθώς και στις αρχές και τις διατάξεις των Συνθηκών που αφορούν την απαγόρευση των διακρίσεων, την αρχή της αναλογικότητας, την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και το δικαίωμα εγκαταστάσεως, εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 55, παράγραφος 2, του decreto legislativo 24 febbraio 1998, n. 58 (Testo unico delle disposizioni in materia di intermediazione finanziaria, ai sensi degli articoli 8 e 21 della legge 6 febbraio 1996, n. 52) (νομοθετικού διατάγματος αριθ. 58 — ενιαίο κείμενο των διατάξεων σχετικά με τη χρηματοπιστωτική διαμεσολάβηση κατά την έννοια των άρθρων 8 και 21 του νόμου αριθ. 52, της 6ης Φεβρουαρίου 1996), ως έχει τροποποιηθεί, ή εκείνη του άρθρου 111, παράγραφος 2 της απόφασης της Commissione Nazionale per la Società e la Borsa (Εθνικής Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς) — Consob αριθ. 16190 της 29ης Οκτωβρίου 2007 (κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με τις διατάξεις για την εφαρμογή του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 58, της 24ης Φεβρουαρίου 1998, περί διαμεσολαβητών), η οποία:
 - α) παρέχει τη «διακριτική ευχέρεια» να απαγορευθεί προσωρινά η άσκηση της δραστηριότητας «συνδεδεμένου αντιπροσώπου» (εξουσιοδοτημένου για προσφορές εκτός έδρας οικονομικού συμβούλου — πρώην συμβούλου επενδύσεων) λόγω πραγματικών περιστατικών που δεν συνεπάγονται απώλεια των εχεγγύων ήθους, όπως ορίζεται από το εσωτερικό δίκαιο, και τα οποία, ταυτόχρονα, δεν αφορούν τη συμμόρφωση προς τις εκτελεστικές διατάξεις της οδηγίας·

- β) παρέχει τη «διακριτική ευχέρεια» να απαγορευθεί προσωρινά και για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους η άσκηση της δραστηριότητας «συνδεδεμένου αντιπροσώπου» (εξουσιοδοτημένου για προσφορές εκτός έδρας οικονομικού συμβούλου — πρώην συμβούλου επενδύσεων) ακολουθούμενης διαδικασίας σκοπούσας στην αποτροπή του «strepitus» [της διαδόσεως φημών στο κοινό] λόγω της κινήσεως ποινικής διαδικασίας της οποίας η χρονική διάρκεια υπερβαίνει σαφώς, κατά κανόνα, το ένα έτος;

(¹) Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Ιταλία) στις 29 Ιανουαρίου 2018 — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus κατά Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

(Υπόθεση C-54/18)

(2018/C 142/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus

Καθών: Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το ευρωπαϊκό δικαιο περί του δικαιώματος άμυνας, δίκαιης δίκης και αποτελεσματικής ένδικης προστασίας και ιδίως τα άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ, το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ (¹) αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως το άρθρο 120, παράγραφος 2 bis, του κώδικα διοικητικής δικονομίας, που επιβάλλει στον οικονομικό φορέα που συμμετέχει σε διαδικασία υποβολής προσφορών να προσβάλει την αποδοχή της συμμετοχής/τον μη αποκλεισμό άλλου οικονομικού φορέα εντός προθεσμίας 30 ημερών από την κοινοποίηση της αποφάσεως αποδοχής της συμμετοχής ή αποκλεισμού των υποψηφίων;
- 2) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το ευρωπαϊκό δικαιο περί του δικαιώματος άμυνας, δίκαιης δίκης και αποτελεσματικής ένδικης προστασίας και ιδίως τα άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ, το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως το άρθρο 120, παράγραφος 2 bis, του κώδικα διοικητικής δικονομίας, που εμποδίζει τον οικονομικό φορέα να προβάλει, κατά το πέρας της διαδικασίας, ακόμη και με αντίθετη προσφυγή, τη μη νομιμότητα των πράξεων αποδοχής της συμμετοχής των άλλων φορέων, και ιδίως του αναδόχου ή του κυρίως προσφεύγοντος, δίχως προηγουμένως να έχει προσβάλει εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας την πράξη αποδοχής της συμμετοχής;

(¹) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tallinna Ringkonnakohtus (Εσθονία) στις
31 Ιανουαρίου 2018 — AS Tallinna Vesi κατά Keskkonnaamet**

(Υπόθεση C-60/18)

(2018/C 142/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallinna Ringkonnakohtus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: AS Tallinna Vesi

Εφεσίβλητη: Keskkonnaamet

Παραμβαίνουν: Keskkonnaministeerium

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, την έννοια ότι συνάδει προς τη διάταξη αυτή ένας εθνικός κανόνας δικαίου που ορίζει ότι, όταν σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης δεν προβλέπονται κριτήρια για τον αποχαρακτηρισμό συγκεκριμένου είδους αποβλήτων, ο αποχαρακτηρισμός τους εξαρτάται από την ύπαρξη, για το συγκεκριμένο είδος αποβλήτων, κριτηρίων που ορίζονται με εθνικό κανόνα δικαίου γενικής ισχύος;
- 2) Όταν σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης δεν προβλέπονται κριτήρια για τον αποχαρακτηρισμό συγκεκριμένου είδους αποβλήτων, παρέχει το άρθρο 6, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, στον κάτοχο αποβλήτων το δικαίωμα να ζητήσει από την αρμόδια αρχή ή από δικαστήριο κράτους μέλους την έκδοση αποφάσεως αποχαρακτηρισμού των αποβλήτων σύμφωνα με την ισχύουσα νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξαρτήτως αν για το συγκεκριμένο είδος αποβλήτων υπάρχουν κριτήρια οριζόμενα με εθνικό κανόνα δικαίου γενικής ισχύος;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 312, σ. 3.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις
5 Φεβρουαρίου 2018 — A Ltd**

(Υπόθεση C-74/18)

(2018/C 142/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: A Ltd

Μετέχουσα στη διαδικασία: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 157, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2009/138/ΕΚ ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, σημεία 13 και 14, της οδηγίας αυτής, πρέπει να θεωρηθεί ότι την καταβολή φόρου επί ασφαλιστρών δικαιούται να αξιώσει το κράτος μέλος όπου είναι εγκαταστημένη η εταιρία (νομικό πρόσωπο) που είναι ο αντισυμβαλλόμενος σε ασφαλιστική σύμβαση ή μήπως το κράτος μέλος όπου ευρίσκεται η υπό εξαγορά εταιρία, όταν ασφαλιστική εταιρία που έχει έδρα στη Μεγάλη Βρετανία και δεν διαθέτει εγκατάσταση στη Φινλανδία προσφέρει τη δυνατότητα ασφαλίσεως για την κάλυψη κινδύνων σε σχέση με εξαγορά επιχειρήσεως

- σε εταιρία που εμφανίζεται στο πλαίσιο της εξαγοράς ως αγοράστρια και δεν έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία, ενώ η υπό εξαγορά εταιρία έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία,
 - σε εταιρία που εμφανίζεται στο πλαίσιο της εξαγοράς ως αγοράστρια και έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία, ενώ η υπό εξαγορά εταιρία δεν έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία,
 - σε μια εταιρία που εμφανίζεται στο πλαίσιο της εξαγοράς ως πωλήτρια και δεν έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία, ενώ η υπό εξαγορά εταιρία έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία,
 - σε εταιρία που εμφανίζεται στο πλαίσιο της εξαγοράς ως πωλήτρια και έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία, ενώ η υπό εξαγορά εταιρία δεν έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία;
- 2) Έχει σημασία στην προκειμένη υπόθεση ότι η ασφάλιση καλύπτει μόνο τη φορολογική ευθύνη η οποία προέκυψε πριν από την ολοκλήρωση της εξαγοράς της υπό εξαγορά εταιρίας;
- 3) Έχει σημασία στην προκειμένη υπόθεση εάν το αντικείμενο της εξαγοράς είναι οι μετοχές ή μια επιχειρηματική δραστηριότητα της υπό εξαγορά εταιρίας;
- 4) Έχει σημασία, σε περίπτωση όπου αντικείμενο της εξαγοράς είναι οι μετοχές της υπό εξαγορά εταιρίας, το γεγονός ότι οι δηλώσεις του πωλητή προς τον αγοραστή συνίστανται μόνο στο ότι ο πωλητής είναι κύριος των πωληθεισών μετοχών και ότι δεν υφίστανται αξιώσεις τρίτων επ' αυτών;

(¹) Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (ΕΕ 2009, L 335, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2018 — Α κατά Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Υπόθεση C-89/18)

(2018/C 142/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Α

Καθού: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως, σε μια κατάσταση όπου εισήχθησαν «νέοι περιορισμοί» σχετικά με την οικογενειακή επανένωση συζύγων, οι οποίοι περιορισμοί παραβιάζουν, *prima facie*, τη ρήτρα «standstill» του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 (αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, η οποία επισυνάφθηκε στη συμφωνία της 12ης Σεπτεμβρίου 1963 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας για τη δημιουργία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας) και δικαιολογούνται από τον σκοπό «επιτυχούς εντάξεως» που αναγνωρίστηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση της 12ης Απριλίου 2016 στην υπόθεση C-561/14 (¹), Genc, βλ., επίσης, απόφαση της 10ης Ιουλίου 2014 στην υπόθεση C-138/13 (²), Dogan, δύναται ένας κανόνας όπως το άρθρο 9, παράγραφος 7, του δανικού νόμου περί αλλοδαπών (Udlændingeloven) —κατά τον οποίο γενική προϋπόθεση, μεταξύ άλλων, για την οικογενειακή επανένωση προσώπου, που είναι υπήκοος τρίτης χώρας και διαθέτει άδεια διαμονής στη Δανία, με τη σύζυγό του, είναι να διαθέτει το ζεύγος ισχυρότερο δεσμό με τη Δανία απ' ό,τι με την Τουρκία— να θεωρηθεί ότι «δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, είναι κατάλληλος για την επίτευξη του επιδιωκόμενου θεμιτού σκοπού και δεν βλάπτει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξή του»;

2) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, με συνέπεια η απαίτηση δεσμού να θεωρηθεί εν γένει ότι είναι κατάλληλη για την επίτευξη του σκοπού εντάξεως, δύναται, χωρίς να παραβιαστούν το κριτήριο υπάρξεως περιορισμού και η απαίτηση αναλογικότητας:

(i) να εφαρμοστεί μια πρακτική κατά την οποία, όταν ο σύζυγος που διαθέτει την άδεια διαμονής στο κράτος μέλος (το πρόσωπο αναφοράς) εισήλθε για πρώτη φορά στη Δανία σε ηλικία 12-13 ετών ή αργότερα, δίδεται ιδιαίτερη σημασία, κατά την εκτίμηση του δεσμού του προσώπου αναφοράς με το κράτος μέλος, στο εξής:

— ή στο αν το πρόσωπο αυτό διέμενε νομίμως στο κράτος μέλος επί μακρό χρονικό διάστημα περίπου 12 ετών,

— ή στο αν διέμενε και κατείχε σταθερή θέση εργασίας στο κράτος μέλος συνεπαγόμενη σημαντικό βαθμό επαφής και επικοινωνίας με συναδέλφους και πελάτες στη γλώσσα του κράτους μέλους, επί συνεχές χρονικό διάστημα, χωρίς σημαντικές διακοπές, τουλάχιστον τεσσάρων ή πέντε ετών,

— ή διέμενε και κατείχε σταθερή θέση εργασίας μη συνεπαγόμενη σημαντικό βαθμό επαφής και επικοινωνίας με συναδέλφους και πελάτες στη γλώσσα του κράτους μέλους, επί συνεχές χρονικό διάστημα, χωρίς σημαντικές διακοπές, τουλάχιστον επτά έως οκτώ ετών·

(ii) να εφαρμοστεί μια πρακτική κατά την οποία η διατήρηση από το πρόσωπο αναφοράς σημαντικού δεσμού με τη χώρα καταγωγής, μέσω συχνών ή μακράς διάρκειας επισκέψεων στη χώρα καταγωγής, συνηγορεί υπέρ της απόψεως ότι δεν ικανοποιείται η απαίτηση δεσμού, ενώ σύντομες διακοπές ή βραχυχρόνια διαμονή για εκπαιδευτικούς σκοπούς δεν συνηγορούν υπέρ της απόψεως ότι δεν ικανοποιείται η απαίτηση δεσμού·

(iii) να εφαρμοστεί μια πρακτική κατά την οποία η ύπαρξη της λεγόμενης καταστάσεως «γάμος, διαζύγιο και νέος γάμος» γέρνει σημαντικά την πλάστιγγα υπέρ της απόψεως ότι δεν ικανοποιείται η απαίτηση δεσμού;

⁽¹⁾ EU:C:2016:247.

⁽²⁾ EU:C:2014:2066.

Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-91/18)

(2018/C 142/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Κυρατσού και F. Tomat)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία με τη θέσπιση και τη διατήρηση σε ισχύ νομοθεσίας που υποβάλλει

i. σε συντελεστή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) μειωμένο κατά 50 % έναντι του κανονικού εθνικού συντελεστή το παραγόμενο από τους «συστηματικούς αποσταγματοποιούς» προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά, ενώ τα αλκοολούχα ποτά που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ΕΦΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 19 και 21 σε συνδυασμό με το άρθρο 23 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ ⁽¹⁾ καθώς και βάσει του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ και

ii. σε περαιτέρω μειωμένο συντελεστή ΕΦΚ το παραγόμενο από «διήμερους» αποσταγματοποιούς προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά, ενώ τα αλκοολούχα ποτά που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ΕΦΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 19 και 21 σε συνδυασμό με το άρθρο 22 παράγραφος 1 της Οδηγίας 92/83/ΕΟΚ και σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ ⁽²⁾, καθώς και βάσει του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή απέστειλε στις ελληνικές αρχές την από 24.09.2015 αιτιολογημένη γνώμη, σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα, πρώτον, υποβάλλοντας σε συντελεστή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) μειωμένο κατά 50 % έναντι του κανονικού εθνικού συντελεστή το παραγόμενο από τους «συστηματικούς αποσταγματοποιούς» προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά, ενώ τα αλκοολούχα ποτά που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ΕΦΚ έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 19 και 21 σε συνδυασμό με το άρθρο 23 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ καθώς και βάσει του άρθρου 110 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και δεύτερον, υποβάλλοντας, υπό τους όρους που προβλέπονται στην ισχύουσα εθνική νομοθεσία, το παραγόμενο από τους αποκαλούμενους μικρούς, «διήμερους» αποσταγματοποιούς προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά σε περαιτέρω μειωμένο συντελεστή ΕΦΚ, ενώ τα αλκοολούχα ποτά που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ΕΦΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 19 και 21 σε συνδυασμό με το άρθρο 22 παράγραφος 1 της Οδηγίας 92/83/ΕΟΚ και σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ καθώς και βάσει του άρθρου 110 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Οι νομοθετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που διέπουν την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά δεν προβλέπουν την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά. Επιπλέον, η επιβολή περαιτέρω μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά που παράγουν οι αποκαλούμενοι μικροί «διήμεροι» αποσταγματοποιοί δεν επιτρέπεται σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ σε συνδυασμό και με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ. Συνεπώς, στο μέτρο αυτό η ισχύουσα ελληνική νομοθεσία παραβιάζει τις οδηγίες αυτές. Παράλληλα, αντιβαίνει στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ επειδή επιβάλλει βαρύτερη φορολόγηση των εισαγόμενων ομοειδών προς το προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά αλκοολούχων ποτών και αντιβαίνει στην δεύτερη παράγραφο του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ επειδή παρέχει έμμεση προστασία στο προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά σε σχέση με άλλα αλκοολούχα ποτά που κατά κύριο λόγο εισάγονται από άλλα κράτη μέλη και βρίσκονται σε σχέση ανταγωνισμού με το εγχώριο αυτό προϊόν.

(¹) Οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά. (ΕΕ 1992 L 316, σ. 21).

(²) Οδηγία 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη. (ΕΕ 1992 L 316, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) στις 13 Φεβρουαρίου 2018 — Klaus Manuel Maria Brisch

(Υπόθεση C-102/18)

(2018/C 142/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών και προσφεύγων: Klaus Manuel Maria Brisch

Προδικαστικό ερώτημα

Για την αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου κατά το άρθρο 65, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 (¹), είναι υποχρεωτική ή μόνον προαιρετική η κατά το άρθρο 1, παράγραφος 4, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) [1329/2014] (²) χρήση του εντύπου IV (παράρτημα 4) που έχει εκδοθεί σύμφωνα με την συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 81, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου (ΕΕ 2012, L 201, σ. 107).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1329/2014 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2014, για τη σύνταξη των εντύπων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου (ΕΕ 2014, L 359, σ. 30).

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας**(Υπόθεση C-116/18)**

(2018/C 142/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Samnadda, L. Nicolae και G. von Rintelen)

Καθής: Ρουμανία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ρουμανία, παραλείποντας να θεσπίσει, το αργότερο μέχρι τις 10 Απριλίου 2016, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής,
- να υποχρεώσει τη Ρουμανία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, να καταβάλει χρηματική ποινή λόγω παράβασης της υποχρέωσης ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 2014/26/ΕΕ, ανερχόμενη σε 42 377,60 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης και έως την ημερομηνία που θα εκδοθεί η απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση,
- να καταδικάσει τη Ρουμανία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/26/ΕΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίσουν και να θέσουν σε εφαρμογή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία το αργότερο μέχρι τις 10 Απριλίου 2016, καθώς και να ανακοινώσουν στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές. Συνεπώς, αποκείται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα μεταφοράς μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εντός των τασσόμενων σε αυτήν προθεσμιών και να ανακοινώνουν τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή ζητεί επίσης να επιβληθεί στη Ρουμανία υποχρέωση καταβολής χρηματικής ποινής λόγω παράβασης της υποχρέωσης ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 2014/26/ΕΕ, ανερχόμενης σε 42 377,60 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης και έως την ημερομηνία που θα εκδοθεί η απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση. Το ποσό της ποινής αυτής καθορίστηκε λαμβανομένων υπόψη της σοβαρότητας της παράβασης, της διάρκειάς της, καθώς και της ανάγκης να εξασφαλιστεί το αποτρεπτικό αποτέλεσμα της χρηματικής ποινής, βάσει της ικανότητας πληρωμής του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 10 Απριλίου 2016.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 84, σ. 72.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 19 Φεβρουαρίου 2018 — Vanessa Gambietz κατά Erika Ziegler

(Υπόθεση C-131/18)

(2018/C 142/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και αναιρεσείουσα: Vanessa Gambietz

Εναγόμενη και αναιρεσίβλητη: Erika Ziegler

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές ⁽¹⁾, την έννοια ότι το κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας κατ' αποκοπήν ποσό των 40 ευρώ πρέπει να συνυπολογίζεται στα εξωτερικά έξοδα για πράξεις γενόμενες προς ικανοποίηση αξιώσεως τα οποία προέκυψαν από τη χρήση δικηγόρου για εξωδικαστικές ενέργειες λόγω της καθυστέρησης του οφειλέτη να προβεί σε πληρωμή και για τα οποία επομένως πρέπει να καταβληθεί αποζημίωση κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 48, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Φεβρουαρίου 2018 η River Kwai International Food Industry Co. Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-144/18 P)

(2018/C 142/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (εκπρόσωποι: F. Graafsma και J. Cornelis, advocaten)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης· και
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα κατά την αναιρετική διαδικασία καθώς και κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-460/14.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου ενέχουν πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί ενώπιόν του. Ως εκ τούτου, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί.

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσως.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσως προβάλλεται ότι η μη εξέταση με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση των ενστάσεων απαραδέκτου της προσφυγής που προέβαλε η αναιρεσείουσα — συμπεριλαμβανομένης της ενστάσεως που αφορούσε τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως — προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της αναιρεσείουσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας περί απαραδέκτου, παραλείποντας να αιτιολογήσει γιατί δεν ήταν αναγκαίο να εξετάσει τις ενστάσεις της αναιρεσείουσας.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι, με τον χαρακτηρισμό του ζητήματος της κατανομής των δαπανών ως σχετικού με τον καθορισμό της κανονικής αξίας και επομένως με τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, και όχι ως σχετικού με την ύπαρξη διαρκούς μεταβολής των συνθηκών, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία. Κανένας από τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας κατά τη διοικητική διαδικασία δεν συνδέει το ζήτημα της κατανομής των δαπανών με τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.

Με τον τρίτο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει το άρθρο 10 του βασικού κανονισμού ⁽¹⁾ όπως επίσης και τη γενική αρχή της μη αναδρομικότητας, καθώς ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στην αναιρεσείουσα αυξήθηκε όντως αναδρομικά από 3.6 % σε 12.8 %.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2018 — *Rose Vision* κατά Επιτροπής(Υποθέσεις T-45/13 RENV και T-587/15) ⁽¹⁾

[Ρήτρα διατησίας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Συμφωνίες επιχορήγησης σχετικά με τα έργα FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM και SFERA — Προθεσμία κοινοποίησης της τελικής έκθεσης οικονομικού ελέγχου — Οικονομικοί έλεγχοι κατά τους οποίους διαπιστώνονται παρατυπίες στην υλοποίηση των έργων — Αναστολή πληρωμών — Απόρριψη των οικονομικών ελέγχων — Επιλεξιμότητα των δηλωθεισών δαπανών — Εξωσυμβατική ευθύνη — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Ζημία προκληθείσα από την καταχώριση στο σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης]

(2018/C 142/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: *Rose Vision*, SL (Pozuelo de Alarcón, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J.J. Marín López, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: στην υπόθεση T-45/13 RENV R. Lyal και M. Siekierzyńska, επικουρούμενοι από τον J. Rivas Andrés, δικηγόρο, και στην υπόθεση T-587/15 J. Estrada de Solà, P. Rosa Plaza και S. Delaude, επικουρούμενοι από τον J. Rivas Andrés, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Στην υπόθεση T-45/13 RENV, πρώτον, αίτημα βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ να διαπιστωθεί η παράβαση των εφαρμοστέων στο έργο FutureNEM συμβατικών όρων, δεύτερον, αίτημα βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ για αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα συνεπεία της παράβασης από την Επιτροπή των συμβατικών αυτών όρων, τρίτον, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα συνεπεία της καταχώρισης του ονόματός της στο σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης (SAP) και, τέταρτον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για ακύρωση της απόφασης της απόφασης για την καταχώριση του ονόματος της προσφεύγουσας-ενάγουσας στο SAP και, στην υπόθεση T-587/15, πρώτον, κατ' ουσίαν, αίτημα βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ να διαπιστωθεί η παράβαση των εφαρμοστέων στα έργα FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM και SFERA συμβατικών όρων, δεύτερον, αίτημα βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ να αναγνωριστεί ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν οφείλει στην Επιτροπή το ποσό το οποίο ζητείται από αυτήν, να αποκατασταθεί η ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα συνεπεία της παράβασης από την Επιτροπή των συμβατικών όρων, καθώς και να καταδικασθεί η Επιτροπή να καταβάλει τα ποσά που οφείλονται λόγω της συμμετοχής της στα έργα αυτά, τρίτον, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε συνεπεία της καταχώρισης του ονόματος της προσφεύγουσας-ενάγουσας στο SAP, και, τέταρτον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για ακύρωση της αποφάσεως C(2015) 5449 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2015, σχετικά με την ανάκτηση ποσού συνολικού ύψους 535 613,20 ευρώ, πλέον τόκων, το οποίο οφείλει η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ενώνει τις υποθέσεις T-45/13 RENV και T-587/15 προς έκδοση κοινής απόφασης.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές-αγωγές.
- 3) Η *Rose Vision*, SL φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, περιλαμβανομένων, όσον αφορά την υπόθεση T-45/13 RENV, των εξόδων στο πλαίσιο της αρχικής διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-45/13, της αναιρετικής διαδικασίας στην υπόθεση C-224/15 P και της παρούσας διαδικασίας παραπομπής.

⁽¹⁾ EE C 178 της 22.6.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Βακάκης και Συνεργάτες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-292/15) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παραδεκτό — Καταστρατήγηση διαδικασίας — Σύγκρουση συμφερόντων — Υποχρέωση επιμέλειας — Απώλεια ευκαιρίας)

(2018/C 142/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Βακάκης και Συνεργάτες — Σύμβουλοι για Αγροτική Ανάπτυξη ΑΕ Μελετών, πρώην Βακάκης Ιντερνάσιοναλ — Σύμβουλοι για Αγροτική Ανάπτυξη ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel και E. Bertolotto, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Erlbacher και E. Georgieva, στη συνέχεια E. Georgieva και L. Baumgart)

Αντικείμενο

Αγωγή βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται να υπέστη η ενάγουσα λόγω των παρατυπιών που διέπραξε η Επιτροπή στο πλαίσιο του διαγωνισμού «Εδραίωση του συστήματος ασφάλειας των τροφίμων στην Αλβανία» (EuropeAid/129820/C/SER/AL).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η Βακάκης και Συνεργάτες — Σύμβουλοι για Αγροτική Ανάπτυξη ΑΕ Μελετών λόγω της απώλειας ευκαιρίας να της ανατεθεί η σύμβαση «Εδραίωση του συστήματος ασφάλειας των τροφίμων στην Αλβανία» (EuropeAid/129820/C/SER/AL), καθώς και λόγω των επιβαρύνσεων και των εξόδων που έφερε για τη συμμετοχή της στον διαγωνισμό αυτό.
- 2) Η διαλαμβανόμενη στο σημείο 1 του διατακτικού αποζημίωση προσαυξάνεται με τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους από της δημοσίευσής της παρούσας αποφάσεως και μέχρι πλήρους και ολοσχερούς εξοφλήσεως, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.
- 3) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.
- 4) Οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Γενικό Δικαστήριο, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως, το ακριβές αριθμητικό ποσό της αποζημιώσεως, το οποίο θα καθορίσουν με κοινή συμφωνία.
- 5) Σε περίπτωση μη επιτεύξεως συμφωνίας, οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Γενικό Δικαστήριο, εντός της ίδιας προθεσμίας, τα αιτήματά τους, συνοδευόμενα από συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία.
- 6) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Πολωνία κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-316/15) ⁽¹⁾

[ΕΤΠΑ — Μη έγκριση χρηματοδοτικής συνδρομής για ένα μεγάλο έργο — Άρθρο 40, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Αιτιολόγηση της δημόσιας συνεισφοράς — Άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού 1083/2006 — Παρέλευση της προθεσμίας]

(2018/C 142/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B.-R. Killmann, D. Recchia και M. Siekierzyńska)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης C(2015) 2230 της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 2015, σχετική με τη μη έγκριση, υπέρ της Δημοκρατίας της Πολωνίας, χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) για το μεγάλο έργο «Δημιουργία καινοτόμων υπηρεσιών στο Κέντρο κοινών υπηρεσιών της IBM στο Wrocław» στο πλαίσιο του υπ' αριθ. 4 άξονα προτεραιότητας του επιχειρησιακού προγράμματος «Καινοτόμος Οικονομία».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Πολωνία κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-402/15) ⁽¹⁾

[ΕΤΠΑ — Άρνηση επιβεβαιώσεως χρηματοδοτικής συνεισφοράς σε μεγάλο έργο — Άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Αξιολόγηση της συμβολής μεγάλου έργου στην επίτευξη των σκοπών του επιχειρησιακού προγράμματος — Άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού 1083/2006 — Υπέρβαση προθεσμίας]

(2018/C 142/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B.-R. Killmann και M. Siekierzyńska)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2015) 3228 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 2015, περί μη εγκρίσεως για τη Δημοκρατία της Πολωνίας χρηματοδοτικής συνεισφοράς του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) στο μεγάλο έργο «Ευρωπαϊκό κοινό κέντρο εξυπηρέτησης — Έξυπνο σύστημα διαχείρισης εφοδιαστικής αλυσίδας» στο πλαίσιο του άξονα προτεραιότητας αριθ. 4 του επιχειρησιακού προγράμματος «Καινοτόμος Οικονομία».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 311 της 21.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Shoe Branding Europe κατά EUIPO — adidas (Αποτύπωση δύο παράλληλων ριγών επί υποδήματος)

(Υπόθεση T-85/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο συνίσταται σε δύο παράλληλες ρίγες επί υποδήματος — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά τρεις παράλληλες ρίγες επί υποδήματος — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 142/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Løje, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Lukošiusė)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: adidas AG (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Fowler και I. Junkar, solicitors)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 3106/2014-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ adidas και Shoe Branding Europe.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Shoe Branding Europe BVBA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 136 της 18.4.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-140/16) ⁽¹⁾

(Νομοθεσία περί καταβολής των εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών — Αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα — Βάρος αποδείξεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά — Ίση μεταχείριση)

(2018/C 142/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Ceccaldi και J.-P. Le Moigne, εν συνεχεία M. Ceccaldi και τελικώς F. Wagner, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Seyt και G. Corstens)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2016, με την οποία υποχρεούται ο προσφεύγων να αποδώσει ποσό ύψους 320 026,23 ευρώ, το οποίο του είχε καταβληθεί αχρεωστήτως λόγω βουλευτικής επικουρίας, καθώς και του σχετικού χρεωστικού σημειώματος της 4ης Φεβρουαρίου 2016.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Jean-Marie Le Pen στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων των διαδικασιών ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Altunis κατά EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Υπόθεση T-438/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα CIPRIANI — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HOTEL CIPRIANI — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001)]

(2018/C 142/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: A. Vanzetti, S. Bergia και G. Sironi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Hotel Cipriani Srl (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Cantrill, solicitor, και B. Brandreth, barrister, στη συνέχεια B. Brandreth, A. Poulter και P. Brownlow, solicitors)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Ιουνίου 2016 (υπόθεση R 1889/2015-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Hotel Cipriani και Altunis-Trading, Gestão e Serviços.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 343 της 19.9.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2018 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-462/16) ⁽¹⁾

[ΕΓΤΕ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Στρεμματικές ενισχύσεις — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Πορτογαλία — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Άρθρο 41, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 — Αναλογικότητα]

(2018/C 142/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida και P. Estêvão)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Sauka, επικουρούμενος από τους M. Marques Mendes και A. Dias Henriques, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2016/1059 της Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2016, L 173, σ. 59), καθόσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 392 της 24.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Gollnisch κατά Κοινοβουλίου(Υπόθεση T-624/16) ⁽¹⁾

(Νομοθεσία περί καταβολής των εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών — Αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα — Αρχή *electa una via* — Δικαιώματα άμυνας — Βάρος αποδείξεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Πολιτικά δικαιώματα — Ίση μεταχείριση — Κατάχρηση εξουσίας — Ανεξαρτησία των βουλευτών — Πλήρη περί τα πραγματικά περιστατικά — Αναλογικότητα)

(2018/C 142/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν N. Fakiroff, εν συνεχεία δε F. Wagner, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: G. Corstens και S. Seyr)

Αντικείμενο

Αίτημα, στηριζόμενο στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ, για την ακύρωση της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου της 1ης Ιουλίου 2016, περί απαιτήσεως να επιστρέψει ο προσφεύγων-ενάγων ποσό ύψους 275 984,23 ευρώ, το οποίο του είχε αχρεωστήτως καταβληθεί ως αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας, και του από 5 Ιουλίου 2016 σχετικού χρεωστικού σημειώματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Bruno Gollnisch φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2018 — Shoe Branding Europe κατά EUIPO — adidas (Αποτύπωση δύο παράλληλων ριγών επί υποδήματος)

(Υπόθεση T-629/16) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο συνίσταται σε δύο παράλληλες ρίγες επί υποδήματος — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά τρεις παράλληλες ρίγες επί υποδήματος — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 142/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Løje, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Lukošiusė και A. Söder)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: adidas AG (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Fowler και I. Junkar, solicitors)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Ιουνίου 2016 (υπόθεση R 597/2016-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της adidas και της Shoe Branding Europe.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Shoe Branding Europe BVBA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 402 της 31.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2018 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO (€\$)

(Υπόθεση T-665/16) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης €\$ — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001) — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001)»

(2018/C 142/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Ιουλίου 2016 (υπόθεση R 2086/2015-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του σημείου €\$ ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 14ης Ιουλίου 2016 (υπόθεση R 2086/2015-5).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 402 της 31.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Paulini κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-764/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Αποδοχές — Διαδικασία ετήσιας αναθεωρήσεως των μισθών και δώρων — Νομιμότητα των κατευθυντήριων γραμμών — Μέθοδος υπολογισμού — Συνεκτίμηση των αδειών λόγω ασθενείας — Συνεκτίμηση των δραστηριοτήτων εκπροσώπου του προσωπικού — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)

(2018/C 142/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Jörn Paulini (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Levi και M. Vandenbussche, στη συνέχεια L. Levi και A. Tymen και τέλος L. Levi, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: F. von Lindeiner και D. Camilleri Podestà, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, αφενός, η ακύρωση της απόφασης της ΕΚΤ, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 15 Δεκεμβρίου 2015 και τροποποιήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2016, σχετικά με την ετήσια αναθεώρηση των μισθών και δώρων για το 2015, και, αφετέρου, η αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται να υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων από την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Jörn Paulini φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 14 της 16.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — dm-drogerie markt κατά EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Υπόθεση T-843/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Foto Paradies — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 142/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Strack και O. Bludovsky, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Fischer, R. Manea και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Νυρεμβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Petri και M. Gilch, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 (R 1194/2015-1), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Digital Print Group O. Schimek και dm-drogerie markt.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την dm-drogerie markt GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 38 της 6.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Fertisac κατά ECHA(Υπόθεση T-855/16) ⁽¹⁾

(REACH — Τέλος που οφείλεται για την καταχώριση ουσίας — Μείωση που χορηγείται στις ΜΜΕ — Επαλήθευση από τον ECHA της δήλωσης σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης — Απόφαση με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση — Σύσταση 2003/361/ΕΚ — Υπέρβαση των δημοσιονομικών ανωτάτων ορίων — Έννοια της «συνδεδεμένης επιχείρησης»)

(2018/C 142/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fertisac, SL (Atarfe, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Gomez Rodriguez, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: E. Maurage, J.-P. Trnka και M. Heikkilä, επικουρούμενοι από C. Garcia Molyneux και L. Tosoni, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, της απόφασης SME(2016) 5150 του ECHA, της 15ης Νοεμβρίου 2016, με την οποία διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τις προϋποθέσεις ώστε να της χορηγηθεί η προβλεπόμενη για τις μεσαίες επιχειρήσεις μείωση του τέλους και με την οποία η προσφεύγουσα υποχρεώθηκε να καταβάλει διοικητική επιβάρυνση, καθώς και να εξοφλήσει τα υπ' αριθ. 10060160 και 10060161 τιμολόγια τα οποία εκδόθηκαν από τον ECHA και προσαρτήθηκαν στην απόφαση SME(2016) 5150.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Fertisac, SL στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 30 της 30.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Equivalenza Manufactory κατά EUIPO — ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)(Υπόθεση T-6/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BLACK LABEL BY EQUIVALENZA — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα LABELL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2018/C 142/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Equivalenza Manufactory, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και M. del Mar Baldares)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: ITM Entreprises SAS (Παρίσι, Γαλλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Οκτωβρίου 2016 (υπόθεση R 690/2016-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ ITM Entreprises και Equivalenza Manufactory.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 11ης Οκτωβρίου 2016 (υπόθεση R 690/2016-2).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Equivalenza Manufactory, SL κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία.

(¹) EE C 63 της 27.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2018 — Recordati Orphan Drugs κατά EUIPO — Laboratorios Normon (NORMOSANG)

(Υπόθεση T-103/17) (¹)

«**Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης NORMOSANG — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα NORMON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8 παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Κανόνας 19, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, και κανόνας 20, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, και άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 7, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430]**»

(2018/C 142/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Recordati Orphan Drugs (Puteaux, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. Quirin, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Lukošiuūtė)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Laboratorios Normon, SA (Tres Cantos, Ισπανία) (εκπρόσωπος: I. Gonzalez-Mogena Gonzalez, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Νοεμβρίου 2016 (υπόθεση R 831/2016-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Laboratorios Normon και Recordati Orphan Drugs.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Recordati Orphan Drugs στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 121 της 18.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2018 — Claro Sol Cleaning κατά EUIPO — Solemo
(Claro Sol Facility Services desde 1972)

(Υπόθεση T-159/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Claro Sol Facility Services desde 1972 — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα SOL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2018/C 142/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Claro Sol Cleaning, SLU (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: N. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Solemo Oy (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: M. Müller και A. Fottner, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2017 (υπόθεση R 478/2016-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Solemo και Claro Sol Cleaning.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 9ης Ιανουαρίου 2017 (υπόθεση R 478/2016-1).
- 2) Καταδικάζει την Solemo Oy να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Claro Sol Cleaning, SLU.
- 3) Το EUIPO φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 195 της 19.6.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2018 — Rstudio κατά EUIPO — Embarcadero Technologies (RSTUDIO)

(Υπόθεση T-230/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση της οποίας η προστασία έχει επεκταθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα RSTUDIO — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ER/STUDIO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 142/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rstudio, Inc. (Βοστώνη, Μασαχουσέτη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Edenborough, QC, και G. Smith, solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Embarcadero Technologies, Inc. (Σαν Φρανσίσκο, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 493/2016-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Embarcadero Technologies και της Rstudio.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Rstudio, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 178 της 6.6.2017.

Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2018 — La Marchesiana κατά EUIPO — Marchesi Angelo (MARCHESI)

(Υπόθεση T-35/18)

(2018/C 142/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: La Marchesiana Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Franzosi, F. Santonocito, A. Sobol, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Marchesi Angelo Srl (Μιλάνο, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MARCHESI αποτελούμενο από επτά πινελιές χρώματος πορτοκαλί, μπλε, κίτρινου, κόκκινου, πράσινου, μαύρου και βιολετί — Υπ' αριθ. 4 187 159 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Νοεμβρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1753/2016-4 και R 1802/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει στο σύνολό της την αίτηση του Angelo Marchesi περί διαγραφής του σήματος EU 159 λόγω αχρησίας·
- να αποφανθεί, μεταρρυθμίζοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι έγινε πραγματική και ουσιαστική χρήση του σήματος EU 159 κατά την περίοδο αναφοράς στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 58, παράγραφος 1, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ, για τα προϊόντα ή υπηρεσίες των κλάσεων 8 (χειροκίνητα σκεύη και εργαλεία, ιδίως σκεύη κουζίνας), 16 (Χαρτί, χαρτόνι, έντυπο υλικό, βιβλία, περιοδικά, υλικά για καλλιτέχνες, χαρτικά είδη, εκπαιδευτικό υλικό), 21 (σκεύη και δοχεία μαγειρικής και οικιακής χρήσεως, κατσαρόλες, πιάτα, ποτήρια, είδη υαλουργίας, πορσελάνη και φαγεντιανά), 29 (τροφήμα ζωικής προέλευσης, φρούτα και λαχανικά διατηρημένα, αποξηραμένα και μαγειρεμένα, ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες, αυγά, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, έλαια και λίπη βρώσιμα), 30 (Καφές και υποκατάστατα του καφέ, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, αλεύρα, άρτος, ζυμαρικά, είδη ζαχαροπλαστικής, παγωτά, πρόσθετα για την επίταση της γεύσης των τροφίμων), 33 (οινοπνευματώδη ποτά), καθώς και για τα προϊόντα ή υπηρεσίες των κλάσεων 30 (καφές), 41 (δραστηριότητες εκπαίδευσης και κατάρτισης, μαθήματα επιμόρφωσης) και 43 (εστίαση, υπηρεσίες που παρέχονται από επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν την παροχή έτοιμων προς κατανάλωση τροφών και ποτών που διανέμονται από μπαρ, εστιατόρια, συστήματα αυτοεξυπηρέτησης, καντίνες)·

- επικουρικώς, να μεταρρυθμίσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει την αντίθετη αίτηση περί διαγραφής λόγω μη χρήσεως του σήματος EU¹⁵⁹ σε σχέση με τα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 30 (καφές), 41 (δραστηριότητες εκπαίδευσης και κατάρτισης, μαθήματα επιμόρφωσης) και 43 (εστίαση, υπηρεσίες που παρέχονται από επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν την παροχή έτοιμων προς κατανάλωση τροφών και ποτών που διανέμονται από μπαρ, εστιατόρια, συστήματα αυτοεξυπηρέτησης, καντίνες)·
- να καταδικάσει τον διάδικο που θα ηττηθεί στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και στα δικαστικά έξοδα των δύο προηγούμενων βαθμών δικαιοδοσίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων περί χρήσεως κατά την έννοια του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2018 — *Autoridad Portuaria de Vigo* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-41/18)

(2018/C 142/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Autoridad Portuaria de Vigo* (Vigo, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Costas Alonso, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διασφαλίσει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως θεματοφύλακας των Συνθηκών, εκπληρώνει το καθήκον της για διασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής των κοινοτικών διατάξεων από όλα τα κράτη μέλη, προβαίνοντας σε ενέργειες που εγγυούνται ομοιόμορφη εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας σχετικά με την εισαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης προερχόμενων από τρίτες χώρες σε όλα τα κράτη μέλη και εναρμονίζοντας τους κανόνες που ρυθμίζουν τους κανόνες αυτούς·
- συγκεκριμένα, να διατάξει τη Γενική Διεύθυνση Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να προβεί σε συγκριτική ανάλυση για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας που ρυθμίζει την εισαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης προερχόμενων από τρίτες χώρες στα λιμάνια του Vigo και του Leixoes (Πορτογαλία).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαφορετική εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας σε σχέση με την εισαγωγή κατεψυγμένων και διατηρημένων σε απλή ψύξη αλιευτικών προϊόντων από μη κοινοτικές χώρες συνεπάγεται καταστράγγιση των κανόνων του ανταγωνισμού και του *level playing field*, γεγονός που προκαλεί στρέβλωση της εσωτερικής αγοράς.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης, συναφώς, ότι οι λιμένες επιτελούν καίρια λειτουργία στην κυκλοφορία των εμπορευμάτων, ιδίως όσον αφορά την εισαγωγή αλιευτικών προϊόντων, 76 % των οποίων διακινούνται μέσω των λιμένων.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — *Alfamicro* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-64/18)

(2018/C 142/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Alfamicro* — *Sistema de Computadores* — *Sociedade Unipessoal, L.^{da}* (Cascais, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: G. Gentil Anastácio και D. Pirra Xarepe, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει, αφενός, την απόλυτη ακυρότητα της αποφάσεως C(2017) 8839 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με την είσπραξη οφειλής, στο μέτρο που αφορά το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3241507078, και, αφετέρου, τη σχετική ακυρότητα της εν λόγω αποφάσεως κατά τα λοιπά.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Όσον αφορά το αίτημα να κηρυχθεί απόλυτη ακυρότητα, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, παρά τις διατάξεις του άρθρου 19 ΣΕΕ και του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή αντιποιείται τη δικαστική αρμοδιότητα, καθόσον υποκαθιστά την από 14 Νοεμβρίου 2017 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (υπόθεση T-831/14), στην οποία καθορίζεται η αξίωση της Ένωσης από ορισμένη υποχρέωση, με άλλη απόφαση για την ίδια υποχρέωση, συνιστώσα εκτελεστό τίτλο.
2. Όσον αφορά το αίτημα να κηρυχθεί σχετική ακυρότητα, η προσφεύγουσα προβάλλει:
 - έλλειψη αιτιολογίας, δεδομένου ότι η Επιτροπή περιορίστηκε να βεβαιώσει ότι είχαν διαπιστωθεί συστηματικά σφάλματα στους οικονομικούς ελέγχους που διενεργήθηκαν στη σύμβαση την οποία αφορούσε η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να εξηγήσει σε τι συνίσταντο τα σφάλματα αυτά·
 - νομικό σφάλμα, δεδομένου ότι, επεκτείνοντας αυτομάτως τα συμπεράσματα ενός οικονομικού ελέγχου διενεργηθέντος στο πλαίσιο μιας συμβατικής σχέσεως σε άλλες συμβατικές σχέσεις, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 135, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 966/2012 ⁽¹⁾, καθώς και τη θεμελιώδη αρχή που διέπει τις διοικητικές συμβάσεις γενικότερα και τις δημόσιες συμβάσεις που υπόκεινται στις διατάξεις του ενωσιακού δικαίου ειδικότερα και κατά την οποία δεν επιτρέπονται επεμβάσεις στη ρήτρα περί της αμοιβής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 9ης Φεβρουαρίου 2018 — Barata κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-81/18)

(2018/C 142/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Joao Miguel Barata (Evere, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: G. Pandey, D. Rovetta και V. Villante, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- καταρχάς, εφόσον κρίνει σκόπιμο, να αποφανθεί ότι το άρθρο 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) είναι άκυρο και ανεφάρμοστο στην παρούσα διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 277 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- να ακυρώσει, πρώτον, την απόφαση της 30/10/2017 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την οποία απορρίφθηκε η κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος που υποβλήθηκε στις 19/6/2017·
- να ακυρώσει, δεύτερον, τις αποφάσεις της 20/3/2017 του Διευθυντή για την Ανάπτυξη Ανθρώπινων Πόρων περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στο σχέδιο πίνακα των επιλεγέντων υπαλλήλων για το πρόγραμμα κατάρτισης στο πλαίσιο της διαδικασίας πιστοποίησης του 2016 και περί απορρίψεως του αιτήματός του επανεξετάσεως κατά το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει, τρίτον, την απόφαση της 14/2/2016 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, περί κοινοποίησεως στον προσφεύγοντα των αποτελεσμάτων του και περί μη εγγραφής του ονόματός του στον πίνακα των επιλεγέντων υπαλλήλων για τη διαδικασία πιστοποίησης του 2016·
- να ακυρώσει, τέταρτον, την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 8/12/2017, με την οποία γνωστοποιήθηκε στον προσφεύγοντα η κατάταξή του στην τριακοστή έκτη θέση επί συνόλου 87 αιτήσεων για τη διαδικασία πιστοποίησης του 2016, με αποτέλεσμα να μην περιληφθεί το όνομά του στο σχετικό σχέδιο πίνακα·
- να ακυρώσει, πέμπτον, την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 21/12/2016 περί αρνήσεως επανεξετάσεως της αξιολογήσεως και της βαθμολογίας του προσφεύγοντος και περί αποκλεισμού του από την εν λόγω διαδικασία πιστοποίησης·
- να ακυρώσει, έκτον, την προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού 2016/014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7/10/2016·
- να ακυρώσει, τέλος, στο σύνολό του, το σχέδιο πίνακα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περιέχοντα τους επιλεγέντες υπαλλήλους για να λάβουν μέρος στο ως άνω πρόγραμμα κατάρτισης·
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα αποζημίωση ύψους 50 000 ευρώ·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, παράβαση του άρθρου 25 του ΚΥΚ, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των σχετικών πραγματικών στοιχείων και εγγράφων, παράβαση του άρθρου 296 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και τον παράνομο χαρακτήρα και ανεφάρμοστο του άρθρου 90 του ΚΥΚ.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλει έλλειψη αρμοδιότητας, παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού και του άρθρου 30 του ΚΥΚ σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ του ΚΥΚ καθώς και του καθήκοντος ορθής και χρηστής διοικήσεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλει παράβαση του καθήκοντος χρηστής διοικήσεως βάσει του άρθρου 41 του Χάρτη, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση της αρχής της ισότητας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλει παράβαση των άρθρων 1, 2, 3 και 4 του κανονισμού 1/58 ⁽¹⁾, παράβαση των άρθρων 1δ και 28 του ΚΥΚ, και παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ καθώς και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός αριθ. 1 της 15ης Απριλίου 1958 περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. 01/001, σ. 14).

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2018 — International Skating Union κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-93/18)**

(2018/C 142/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: International Skating Union (Λωζάννη, Ελβετία) (εκπρόσωπος: J.-F. Bellis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση ΑΤ.40208 — International Skating Union's Eligibility rules (Κανόνες επιλεξιμότητας της International Skating Union), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο, προβάλλεται ότι η συλλογιστική στην οποία στηρίχτηκε η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει θεμελιώδη αντίφαση.
2. Με τον δεύτερο λόγο, προβάλλεται ότι οι κανόνες επιλεξιμότητας της προσφεύγουσας δεν έχουν ως σκοπό τους τον περιορισμό του ανταγωνισμού.
3. Με τον τρίτο λόγο, προβάλλεται οι κανόνες επιλεξιμότητας της προσφεύγουσας δεν έχουν ως αποτέλεσμα τους τον περιορισμό του ανταγωνισμού.
4. Με τον τέταρτο λόγο, προβάλλεται ότι η απόφαση της προσφεύγουσας να μην εγκρίνει την αθλητική εκδήλωση Icederby Dubai του 2014 δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, επειδή η απόφαση αυτή επιδίωκε θεμιτό σκοπό σύμφωνα με τον κώδικα δεοντολογίας της προσφεύγουσας, ο οποίος απαγορεύει κάθε μορφή υποστηρίξεως των στοιχημάτων.
5. Με τον πέμπτο λόγο, προβάλλεται ότι, σε κάθε περίπτωση, η απόφαση της προσφεύγουσας να μην εγκρίνει την αθλητική εκδήλωση Icederby Dubai του 2014 δεν εμπίπτει στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.
6. Με τον έκτο λόγο, προβάλλεται ότι είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός ότι οι κανόνες του Court of Arbitration for Sport (αθλητικού διαιτητικού δικαστηρίου) ενισχύουν τους προσαπτόμενους περιορισμούς του ανταγωνισμού.
7. Με τον έβδομο λόγο, προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπερέβη τις αρμοδιότητές της επιβάλλοντας στην προσφεύγουσα διορθωτικά μέτρα που δεν τελούν σε καμία σχέση με μια διαπίστωση παραβάσεως.
8. Με τον όγδοο λόγο, προβάλλεται ότι η επιβολή χρηματικών ποινών στερείται οποιασδήποτε έγκυρης νομικής βάσεως.

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Φεβρουαρίου 2018 — Gollnisch κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση T-95/18)**

(2018/C 142/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Γαλλία) (εκπρόσωπος: B. Bonnefoy-Claudet, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2017, με αριθμό πρωτοκόλλου PE 610.437/BUR/Decision, όπως αυτή κοινοποιήθηκε με επιστολή του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, με αριθμό πρωτοκόλλου D 318700, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως την οποία είχε υποβάλει ο B. Gollnisch ενώπιον των Κοσμητόρων κατά της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα·
- να ακυρώσει από κοινού την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Ιουλίου 2016, η οποία κοινοποιήθηκε στις 6 του ίδιου μηνός, όριζε ότι «ποσό ύψους 275 984,23 ευρώ είχε καταβληθεί αχρεωστήτως στον Bruno Gollnisch» και διέτασσε τον αρμόδιο διατάκτη και τον υπόλογο του θεσμικού οργάνου να προβούν στην ανάκτηση του ποσού αυτού·
- να ακυρώσει από κοινού την κοινοποίηση και τα μέτρα εκτελέσεως της προμνημονευθείσας αποφάσεως, τα οποία περιέχονται στο από 6 Ιουλίου 2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου D 201920 έγγραφο του Γενικού Διευθυντή Οικονομικών·
- να ακυρώσει από κοινού το αριθμ. 2016-914 χρεωστικό σημείωμα της 5ης Ιουλίου 2016, το οποίο έχει υπογράψει ο ως άνω Γενικός Διευθυντής Οικονομικών·
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των 50 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω των αβάσιμων κατηγοριών που διατυπώθηκαν σε βάρος του πριν περατωθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο η έρευνα, λόγω προσβολής της εικόνας του, λόγω της σοβαρότατης διαταράξεως της προσωπικής και πολιτικής ζωής του εξαιτίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και λόγω του σημαντικού όγκου εργασίας που υποχρεώθηκε να αφιερώσει στις υποθέσεις αυτές·
- να του επιδικάσει επίσης το ποσό των 28 000 ευρώ λόγω των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε για την καταβολή αμοιβής των νομικών συμβούλων του, την κατάρτιση της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής, τα έξοδα αντιγράφων και καταθέσεως της εν λόγω προσφυγής-αγωγής και των συνημμένων σε αυτήν εγγράφων·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους με τους οποίους βάλλει ειδικώς κατά της αποφάσεως του Προεδρείου.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλονται πλείονες παραβάσεις ουσιώδους τύπου στις οποίες υπέπεσε το καθού-εναγόμενο κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, η διαδικασία που είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως συνιστά προσβολή του δικαιώματός του να κριθεί η υπόθεσή του από αμερόληπτο όργανο. Επιπλέον, κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, το καθού-εναγόμενο παραβίασε και τα δικαιώματα άμυνας του προσφεύγοντος-ενάγοντος. Εν συνεχεία, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ανακριβή δήλωση του εκπροσώπου των Κοσμητόρων, η δε αιτιολογία της είναι ανεπαρκής, καθόσον δεν εξετάζει πλείονες εκ των αιτιάσεων που είχε προβάλει ο προσφεύγων-ενάγων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών βάσει των οποίων εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει επίσης τους λόγους που είχε εγείρει κατά της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα η οποία είχε εξετασθεί κατ' αντιπαράθεση ενώπιον του Προεδρείου του Κοινοβουλίου, καθόσον το τελευταίο είχε διατηρήσει σε ισχύ την προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να λάβει προσηκόντως υπόψη τα επιχειρήματα που είχε προβάλει ο προσφεύγων-ενάγων.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλονται πλημμέλειες της διαδικασίας κατά το πέρας της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Γενικού Γραμματέα, σχετικά με την αναρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα, με προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, αντιστροφή του βάρους αποδείξεως, ανεπαρκή αιτιολογία και με παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή των πολιτικών δικαιωμάτων των κοινοβουλευτικών βοηθών, μεταχείριση ενέχουσα δυσμενή διάκριση σε βάρος του προσφεύγοντος-ενάγοντος, κατάχρηση εξουσίας, προσβολή της ανεξαρτησίας των βουλευτών και παράβλεψη του ρόλου των τοπικών κοινοβουλευτικών βοηθών, καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — Fundació Tecnalia Research & Innovation κατά REA

(Υπόθεση T-104/18)

(2018/C 142/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fundació Tecnalia Research & Innovation (Donostia/San Sebastián, Ισπανία) (εκπρόσωποι: P. Palacios Pesquera και M. Rius Coma, δικηγόροι)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (REA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την παρούσα προσφυγή και τους διαλαμβανόμενους σε αυτή λόγους ακυρώσεως·
- να δεχθεί τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλονται με την παρούσα προσφυγή και επομένως να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κρίνοντας ότι δεν πρέπει να επιστραφούν τα ποσά που αντιστοιχούν στις εργασίες τις οποίες εκτέλεσε η TECNALIA·
- να καταδικάσει τον REA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως που εκδόθηκε επί της κατ' αντιμωλίαν διαδικασίας οικονομικής εξυγίανσεως του σχεδίου FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH grant agreement. Η απόφαση περί καταγγελίας της συμβάσεως για την επιδότηση του σχεδίου FoodWatch ερείδεται επί της υποτιθέμενης μη ενημερώσεως του καθού για την ύπαρξη του σχεδίου BreadGuard, το οποίο, κατά την άποψη του REA, είχε έντονες ομοιότητες από πλευράς στόχων, εργασιακών μεθόδων και αναμενόμενων αποτελεσμάτων με το σχέδιο FoodWatch.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Πρώτος λόγος, ο οποίος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον δεν ελήφθησαν υπόψη τα απαλλακτικά στοιχεία που προέβαλε η TECNALIA κατά την κατ' αντιμωλίαν διαδικασία έρευνας.
2. Δεύτερος λόγος, ο οποίος αντλείται από παραβίαση του περιεχομένου του παραρτήματος II του σχεδίου FOODWATCH grant agreement, καθόσον το καθού δεν γνωστοποίησε την ταυτότητα των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων που υπέγραψαν τις εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης επί των οποίων στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση, εμποδίζοντας έτσι την TECNALIA να ζητήσει την εξαίρεσή τους.
3. Τρίτος λόγος, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής της υπαιτιότητας, καθόσον το καθού δεν έλαβε υπόψη τον βαθμό συμμετοχής της TECNALIA στην τέλεση των προσαπτομένων πράξεων.

4. Τέταρτος λόγος, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής της νομιμότητας (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), δεδομένης της ορθής εκτελέσεως των σχεδίων και της μη υπάρξεως παραβιάσεως ή μη εκπληρώσεως των αναληφθεισών δεσμεύσεων εκ μέρους της TECNALIA.
5. Πέμπτος λόγος, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον δεν ελήφθη υπόψη ο βαθμός υπαιτιότητας του καθενός από όσους συμμετείχαν στην προσαπτόμενη συμπεριφορά.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Laverana κατά EUIPO — Agroecopark (VERA GREEN)

(Υπόθεση T-106/18)

(2018/C 142/75)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Wachinger, M. Zöbisch και R. Drozd, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Agroecopark (Majadahonda, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VERA GREEN — Υπ' αριθ. 15 068 646 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 982/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)

(Υπόθεση T-117/18)

(2018/C 142/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Πολωνία) (εκπρόσωπος: C. Rogula, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «200 PANORAMICZNYCH» — Υπ' αριθ. 15 299 688 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2194/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να κρίνει βάσιμη την προσφυγή της προσφεύγουσας δεχόμενο την αίτηση καταχώρισης του σήματος «200 PANORAMICZNYCH», λαμβανομένου υπόψη ότι το λεκτικό σημείο «200 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισης του σήματος,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «200 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισης του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',

επικουρικώς,

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να υποχρεώσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) να επανεξετάσει την υπ' αριθ. 015299688 αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου «200 PANORAMICZNYCH» ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα υπό το πρίσμα της άρσης των υφιστάμενων παρατυπιών, και να διαπιστώσει ότι το λεκτικό σημείο «200 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισης,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «200 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισης του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)

(Υπόθεση T-118/18)

(2018/C 142/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Πολωνία) (εκπρόσωπος: C. Rogula, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «300 PANORAMICZNYCH» — Υπ' αριθ. 15 299 696 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2195/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να κρίνει βάσιμη την προσφυγή της προσφεύγουσας δεχόμενο την αίτηση καταχώρισεως του σήματος «300 PANORAMICZNYCH», λαμβανομένου υπόψη ότι το λεκτικό σημείο «300 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «300 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',

επικουρικώς,

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να υποχρεώσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) να επανεξετάσει την υπ' αριθ. 015299696 αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου «300 PANORAMICZNYCH» ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα υπό το πρίσμα της άρσης των υφιστάμενων παρατυπιών, και να διαπιστώσει ότι το λεκτικό σημείο «300 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισης,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «300 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',

- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)

(Υπόθεση T-119/18)

(2018/C 142/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Πολωνία) (εκπρόσωπος: C. Rogula, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «400 PANORAMICZNYCH» — Υπ' αριθ. 15 299 704 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2200/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να κρίνει βάσιμη την προσφυγή της προσφεύγουσας δεχόμενο την αίτηση καταχώρισεως του σήματος «400 PANORAMICZNYCH», λαμβανομένου υπόψη ότι το λεκτικό σημείο «400 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «400 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',

επικουρικώς,

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να υποχρεώσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) να επανεξετάσει την υπ' αριθ. 015299704 αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου «400 PANORAMICZNYCH» ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα υπό το πρίσμα της άρσης των υφιστάμενων παρατυπιών, και να διαπιστώσει ότι το λεκτικό σημείο «400 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισης,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «400 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',

- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)

(Υπόθεση T-120/18)

(2018/C 142/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Πολωνία) (εκπρόσωπος: C. Rogula, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «500 PANORAMICZNYCH» — Υπ' αριθ. 15 299 712 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2201/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να κρίνει βάσιμη την προσφυγή της προσφεύγουσας δεχόμενο την αίτηση καταχώρισεως του σήματος «500 PANORAMICZNYCH», λαμβανομένου υπόψη ότι το λεκτικό σημείο «500 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «500 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',

επικουρικώς,

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να υποχρεώσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) να επανεξετάσει την υπ' αριθ. 015299712 αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου «500 PANORAMICZNYCH» ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα υπό το πρίσμα της άρσης των υφιστάμενων παρατυπιών, και να διαπιστώσει ότι το λεκτικό σημείο «500 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισης,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «500 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',

- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)

(Υπόθεση T-121/18)

(2018/C 142/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Πολωνία) (εκπρόσωπος: C. Rogula, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «1000 PANORAMICZNYCH» — Υπ' αριθ. 15 299 671 αίτηση καταχώρισεως

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2208/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να κρίνει βάσιμη την προσφυγή της προσφεύγουσας δεχόμενο την αίτηση καταχώρισεως του σήματος «1000 PANORAMICZNYCH», λαμβανομένου υπόψη ότι το λεκτικό σημείο «1000 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «1000 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',

επικουρικώς,

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών και να υποχρεώσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) να επανεξετάσει την υπ' αριθ. 015299671 αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου «1000 PANORAMICZNYCH» ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα υπό το πρίσμα της άρσης των υφιστάμενων παρατυπιών, και να διαπιστώσει ότι το λεκτικό σημείο «1000 PANORAMICZNYCH» δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και ειδικότερα των στοιχείων β' και γ', του κανονισμού 2017/1001, οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισης,

και/ή

- ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το λεκτικό σημείο «1000 PANORAMICZNYCH» έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (δευτερεύοντα διακριτικό χαρακτήρα), οπότε δεν συντρέχουν λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος, ειδικότερα δεν έχει εφαρμογή καμία εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ',

- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2018 — Lidl Stiftung κατά EUIPO — Shimano Europe (PRO)

(Υπόθεση T-122/18)

(2018/C 142/81)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Berger και A. Marx, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Shimano Europe BV (Nunspeet, Κάτω Χώρες).

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PRO — Υπ' αριθ. 14 468 904 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 1332/2017-5.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει την υπ' αριθ. 002654773 ανακοπή που ασκήθηκε κατά της υπ' αριθ. 014 468 904 αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ένωσης·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- να καταδικάσει τη Shimano Europe BV στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 2017/1001·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2018 — Bayer Intellectual Property κατά EUIPO (αναπαράσταση καρδιάς)

(Υπόθεση T-123/18)

(2018/C 142/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αναπαράσταση καρδιάς) — Υπ' αριθ. 15 701 568 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 145/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να δεχθεί την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2018 — Van Haren Schoenen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-126/18)

(2018/C 142/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: van Haren Schoenen BV (Waalwijk, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: S. De Knop, B. Natens, A. Willems και M. Meulenbelt, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/2232 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2017, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, και που παράγονται από ορισμένους παραγωγούς-εξαγωγείς στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και στο Βιετνάμ, και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ λόγω έλλειψης νομικής βάσης του προσβαλλόμενου κανονισμού και, επικουρικώς, παραβίαση της αρχής της θεσμικής ισορροπίας που καθιερώνει το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ λόγω της μη λήψης των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της απόφασης της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International (C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 1, παράγραφος 1, και 10, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036⁽¹⁾ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου λόγω της επιβολής δασμών αντντάμπινγκ επί αγαθών που ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 λόγω της επιβολής των δασμών αντντάμπινγκ χωρίς να έχει εκτιμηθεί εκ νέου το συμφέρον της Ένωσης. Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση ότι η επιβολή δασμών αντντάμπινγκ ήταν προς το συμφέρον της Ένωσης ήταν, εν πάση περιπτώσει, προδήλως εσφαλμένη.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 4, ΣΕΕ λόγω της έκδοσης πράξης η οποία βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Cortina και FLA Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-127/18)

(2018/C 142/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Cortina (Oudenaarde, Βέλγιο) και FLA Europe (Oudenaarde) (εκπρόσωποι: S. De Knop, B. Natens και A. Willems, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/2232 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2017, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, και που παράγονται από ορισμένους παραγωγούς-εξαγωγείς στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και στο Βιετνάμ, και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ λόγω έλλειψης νομικής βάσης του προσβαλλόμενου κανονισμού και, επικουρικώς, παραβίαση της αρχής της θεσμικής ισορροπίας που καθιερώνει το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ λόγω της μη λήψης των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της απόφασης της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International (C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 4, ΣΕΕ λόγω της έκδοσης πράξης η οποία βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — IQ Group Holdings Berhad κατά EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs)

(Υπόθεση T-133/18)

(2018/C 142/85)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IQ Group Holdings Berhad (Heckmondwike, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Carter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Krinner Innovation GmbH (Straßkirchen, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του εικονιστικού σήματος Lumiqs, με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 220 053 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 983/2017-1.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να επιτρέψει την καταχώριση των αμφισβητούμενων προϊόντων, όπως έχουν τροποποιηθεί·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2018 — Monster Energy κατά EUIPO — Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)

(Υπόθεση T-134/18)

(2018/C 142/86)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Monster Energy Company (Corona, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: P. Brownlow, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BALLER'S PUNCH — Υπ' αριθ. 14 823 306 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 998/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 13ης Μαρτίου 2017 επί της ανακοπής B002643172·
- να καταχωρίσει το αντιτασσόμενο σήμα για όλα τα προϊόντα που καλύπτει η αίτηση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδά του, καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2018 — Avio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-139/18)

(2018/C 142/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Avio SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Roberti, G. Bellitti και I. Perego, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- επί της ουσίας, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 2016 C(2016) 4621 τελικό με την οποία συγκέντρωση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον EOX, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (Υπόθεση M.7724 — ASL/Arianespace)·
- στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων, να διατάξει την Επιτροπή, σύμφωνα με τα άρθρα 88, 89 και 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου να προσκομίσει όλα τα έγγραφα που αναφέρονται στο τμήμα III της προσφυγής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 2016 C(2016) 4621 τελικό με την οποία συγκέντρωση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον EOX, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (Υπόθεση M.7724 — ASL/Arianespace), της οποίας το μη εμπιστευτικό κείμενο δημοσιεύθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2017.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, μη διεξαγωγή έρευνας και μη παράθεση αιτιολογίας εκ μέρους της Επιτροπής η οποία παρέλειψε να εξετάσει δεόντως τον κίνδυνο αποκλεισμού των ανταγωνιστών από την αγορά των εκτοξευτήρων που εκμεταλλεύεται η Arianespace, όσον αφορά ειδικότερα την ικανότητα, τα κίνητρα και τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα.
 2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής η οποία δεν απαιτήσε δεσμεύσεις όσον αφορά την αγορά των εκτοξευτήρων που εκμεταλλεύεται η Arianespace, υπό το πρίσμα ιδίως των κινδύνων που εγκυμονεί για τον ανταγωνισμό η σύγκρουση συμφερόντων στην Arianespace και του κινδύνου ανταλλαγής ευαίσθητων πληροφοριών για την Arianespace και την ASL.
-

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2018 — Caprice Schuhproduktion κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-157/18)**

(2018/C 142/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Caprice Schuhproduktion GmbH & Co. KG (Pirmasens, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. De Knop, B. Natens και A. Willems, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/2232 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2017, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, και που παράγονται από ορισμένους παραγωγούς-εξαγωγείς στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και στο Βιετνάμ, και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης. Οι λόγοι αυτοί είναι πανομοιότυποι με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-127/18, Cortina και FLA Europe κατά Επιτροπής.

